ANUL X No. 3014 — Edlția de seară — JOI 27 NOEMBRE 1897

Abonamente
Incep la 1 și 15 ale fie-cărei lunî și se plătesc înainte:
Un an în țară 30 lei; în străinătate 50 lei
Șase lunî 15 „ „ 25 „
Treî lunî 8 „ „ 13 „

Numărul 10 banî
In străinătate 15 banî

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuiŭ strein în casă — V. Alexandri.

Anunciurî
Se primesc direct la Administrația ziaruluî
Linia pagina VI-a . . . . leî 0.50 banî
„ „ V-a . . . . „ 2. „
„ „ IV-a . . . . „ 2. „
La un mare număr de linii se fac reducțiî din tarif

Numărul 10 banî
Un număr vechiŭ 20 banî

Redacția — PASAGIUL BĂNCEÎ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).
Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ
Administrația — PASAGIUL BĂNCEÎ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Retragerea legeî Berendeiŭ

Șase paginî
la fie-care ediție

Odios și criminal

Partidul liberal a dat ultima dovadă de lipsa celuî maî elementar simț de pudoare și de scrupul. Orî-ce guvern ar fi trebuit să aibă în vedere urmările triste ale scenelor petrecute Duminica trecută la Bucureștî și la Galațî.

Colectivistul însă nu vede de cît interesul imediat. Piară țara, dar guvernul să fie salvat!

Aceștî oamenî nu s'aŭ gîndit un singur moment că ne batjocoresc fața de străinătate, că este o crimă să dezlănțueștî, patimele și apetiturile și, sub ochiî poliției, o jumătate din Capitală să fie devastată!

Ne punem în ipoteză că agitațiunile evreeștî deveneaŭ periculoase liniștei țăreî. Guvernul care a afirmat alaltăerî în Cameră, că străiniî n'aŭ dreptul de întrunire, de ce a tolerat atîtea adunărî ale evreilor pămîntenî și de ce nu le-a oprit pur și simplu? Cu acest chip agitațiunea era împiedicată și guvernul îșî afirma autoritatea sa. El însă a dat pe de-oparte Evreilor iluziunea că aŭ aceste libertățî, iar pe de altă parte a dezlănțuit asupra lor furia drojdieî societățeî bucureștene și gălățene, carî aŭ devastat zecî de strade și s'aŭ dedat la triste scene de jaf și de bătăî.

E lucru obișnuit că între locuitoriî aceleeașî țărî, fie din motive politice, fie de rasă saŭ religiune, să existe animozitățî și urî latente. Un guvern cuminte și patriot, ce trebuia oare să facă? Să le ațîțe maî mult cum a făcut partidul de la putere prin organul oficial și prin alcătuirea de bande carî să semene măcelul și jaful în Capitala țăreî, saŭ trebuia să caute a împiedica izbucnirea lor?

Cum aŭ lucrat mizerabiliî de la putere știm, și încă odată nu putem înțelege cum s'aŭ putut găsi oamenî atît de scurțî la minte, așa de lipsițî de patriotizm, ca să nu vadă că fac o adevărată crimă, față de neamul nostru.

Orî și ce cetățean cu judecată deplină, trebue să cugete ca noî. Tocmaî aceia cu sentimente antisemite trebue să regrete maî mult ticăloșia guvernuluî. In adevăr, întru cît s'a cîștigat ceva, prin faptul că s'aŭ făcut spargerî, s'aŭ comis jafurî și s'a bătut lumea pe strade? Antisemitizmul este o doctrină, un principiŭ. Intru cît s'a căpătat o rezolvire pentru că străinătatea azî știe că a fi străin e un pericol în țara romînească și pentru persoana și pentru avutul omuluî? Să nu se uite că din Apusul Europeî ne vin multe milioane. Ce va spune marea finanță străină, cînd va ști că în Romînia, nu este maî multă siguranță de cît în Turcia saŭ în micile state americane, turburate veșnic de revoluțiî și neorînduelî?

Unde o să ne ducă această școală mizerabilă? **Azî poliția organizează revoluțiî în potriva Evreilor; mîine, cine ne asigură** că nu le va organiza în potriva dușmanilor politicî, după tipicul luî Radu Mihaî și Moruzzi? Dacă azî este primejdios lucru să fiî Evreŭ, cine știe, dacă, urmîndu-se și încurajîndu-se acest sistem, mîine nu va fi primejdios să aparțiî altuî partid saŭ grup, de cît acela pe care îl agreează prefectul de poliție?

Ce devine, în mijlocul acesteî stărî anarhice, libertatea preseî? E de ajuns ca bandele polițieneștî să te amenințe la fie-care moment, pentru ca pana ziaristuluî să fie paralizată și gazetele să nu maî îndrăznească, sub pedeapsă de devastare să combată răul și să înfiereze toate mișeliile carî se petrec în țara romînească.

Guvernul actual însă, șî-a pierdut simțul realitățeî. Era în ajun să cadă ca inept și ridicul. Ziua de Duminică și victoriile repurtate de poliție asupra uneî părțî a populațiuneî bucureștene, îl va face pe lîngă acestea și odios și criminal.

Const. Mille

SATIRA POLITICĂ

Trăiască poliția!

Precum ne spune foarte mult cunoscutul ziar *Liberalul*, cetățeniî Capitaleî carî aŭ făcut Duminică moarte de geamurî, aŭ primit pe agențiî d-luî Caton Lecca cu strigătul: „*Trăiască poliția!*“

In adevăr, după cum ne comunică eminentul nostru serviciŭ de reportaj, maî mulțî cetățenî cu pantalonî în bufanturî, cu cercel în ureche și cu bastonașe a 5 kilo în mînă, aŭ primit cu aplauze frenetice cînd poliția s'a ivit la spartul tîrguluî și după spargerea geamurilor.

Acest strigăt a umplut de bucurie întreaga presă liberală care, constatînd marea popularitate de care se bucură d. Caton Lecca, constată încă o dată că partidul liberal iese în tot-d'auna maî tare după fie-care scandal.

Vax.

Generalul Berendeiŭ

A înghițit pe ziua de erî nodurî.... gordiane, pe carî însă n'o să le poată tăia ca Alexandru Machedon.

Guvernul a declarat că toată legea celebră a generaluluî ar fi „fără ființă“. Generalul trebue să fi făcut erî reflecțiî pesimiste asupra soarteî miniștrilor!

Revoluția luî Mitu

Mitu (de afară): Ia nu te maî strîmba sfrijitule... Lasă-mă să intru, că doar sînt și eŭ *partid*. (Dă la o parte pe gardist și intră în biroul comisaruluî). Adică ce, Musiu Cornilie, v'ațî zăvorîtără...

Comisarul: Da ce este, ce s'a întîmplat?

Mitu: S'a întîmplat că de-acum dimisionez din partid...

Comisarul: Dar de ce?

Mitu: Cum de ce? Apoî să facețî *rivoluție* și fără mine! Ațî lăsat la o parte partidul și ațî îmbogățit pe oameniî luî don inspectru Crețu...

Comisarul: Ce vorbeștî, Mitule!

Mitu: Cum, ce vorbesc! Paroldoner! Să chiorăsc dacă nu spun drept. Ațî îmbogățit agințiî conservatorî. De noî nicî nu știțî, nu ne vestițî că 'i *rivoluție*; ne chemațî numaî cînd e vorba să mîncăm bătaie pă cincî leî, ca cu Ghenadie... Apoî așa nu maî merge...

Comisarul: Oprește-te ho! Aî căpiat Mitule?

Mitu: Da, am căpiat... că o duc prost, zece gurî acasă... iarna vine și *partidul* îșî dă coatele cu Crețu...Uite, Nastrapelea s'a ales și cu șoșonî-galoșî și cu cizme. Umblă umflat în pene ca un curcan și cu amîndouă în picioare. Leanca luî Gogoașe poartă pă cap mătasă dă la *bongut*, Picioroga dîn Jarcalețî șî-a agonisit un costum complect... și așa, fie-care s'a pleșcuit cu cîte ceva. Așa *rivoluție* pricep și eŭ.

Comisarul: Bine, măî Mitule, ce să-'țî fac dacă nu te-a pus pe listă?...

Mitu: Apoî d'aia maî bine la coconașul Nicu.

Comisarul: La care Nicu... la Fleva?

Mitu: Așî... cu ăla mănîncî bătaie... pă veresie... E calic de-î s'a dus pomina... Eŭ mă duc la coconu Nicu a luî don inspectru Crețu...

Comisarul: Lasă, mă, Mitule. S'a făcut o greșeală. O îndreptăm noî și rămînem prietinî. Scuză și tu...

Mitu: Scuză... scuză... cu capul spart.. Mersim. Da cînd o să maî fie *rivoluție?*

Comisarul: Cînd o da ordin don prefect!...

Fonograf.

Al. Marghiloman

Deputat al col. I de Buzăŭ. Fost ministru de justiție și lucrărî publice în cabinetele conservatoare. Junimist disciplinat. A interpelat alaltă-erî la Cameră în chestia vandalizmuluî de Duminică. Orator de o corectitudine.... englezească.

Regimul consular!

Ne-aŭ făcut'o și de astă-dată și ne-aŭ făcut'o așa, că o să ne meargă rușinea peste nouă mărî și nouă țărî!

Aŭ năpustit cohortele de barbarî să prefacă stradele Capitaleî în priveliștî de înfiorare și aŭ venit erî la Senat să răspundă cu scuze și retractărî pe toată linia—și nu pentru țară, ci pentru tribuna ambasadorilor străinî!

„Timpul“, organul oficial al partiduluî conservator, vine în număru-î de aseară să declare că discursul de erî al ministruluî de interne la Senat a fost rostit după ce ambasadorul Rusieî, d. Fonton, s'a prezentat în numele reprezentanților Franțeî, Anglieî, Austro-Ungarieî, Turcieî și Italieî, primuluî-ministru pentru a-î declara că *cu regret a constatat că poliția nu șî-a făcut datoria și a prezentat și nota despăgubirilor de acordat supușilor străinî devastațî!*

Așa dar, pentru a crea platforme de opoziție uneî șleahte de politicianî, am ajuns să înlesnim intervenția străinătățeî în viața noastră internă.

Așa dar patrioțiî din guvern, după ce ne-aŭ dat Transilvania și Macedonia, aŭ izbutit să ne dea și regimul consular în țara romînească!

Aŭ rămas atîtea leșurî de vitejî romînî pe cîmpiile Bulgarieî ca astăzî „Romînia independentă“ să sufere dictatura, Fontonilor și Aerenthalilor!

Cu ce a greșit oare această nenorocită țară, ca să fie împinsă la așa umilirî?

Ad.

CULISELE POLITICE

Tragerile pe sfoară

Lumea e mirată că pînă și fleviștiî aŭ votat încredere guvernuluî. Și din acest fapt mulțî trag concluzia că guvernul i-a îngenuchiat pe toțî și deci e acum foarte tare.

Adevărul este că a fost o generală tragere pe sfoară și ast-fel votul de erî în loc să fi lămurit situația guvernuluî, a încurcat-o maî mult.

Intre drapeliștî și fleviștî

Cine a urmărit gruparea de la „Drapelul“ a putut ușor observa cum, in orî-ce ocazie, această grupare caută să arate că ea nu formează o dizidență in partidul liberal, și, in acelașî timp, arată ca dizidentă gruparea flevistă.

De când s'a deschis Camera, drapeliștiî aŭ voit iarășî să arate că intre eî și fleviștî nu e nicî o relație și ostentativ s'aŭ abținut când s'a pus la vot propunerea fleviștilor de a se blama biroul pentru procedarea urmată in chestia votuluî de la alegerea comisiuneî de răspuns la tron.

Atitudine cu socoteală

Drapeliștiî procedaŭ ast-fel pentru că 'șî făceaŭ următoarea socoteală:

„Fleva și amiciî săî sînt prea angajațî în contra guvernuluî pentru ca să nu voteze orî cînd contra luî; decî, orî de cîte orî noî, drapeliștiî, vom voi să dăm un atac contra guvernuluî, îî vom avea cu noî. Trebue însă să arătăm că noî ne servim numaî de fleviștî fără ca să mergem cu eî.

Și, consecințî cu acest raționament, nicî o dată în tratativele ce aŭ avut cu guvernul, eî nu aŭ pomenit un cuvînt despre fleviștî.

Fleviștiî și guvernul

Această atitudine a lor l'a nemulțumit însă pe d. Fleva și într'o consfătuire de la Clubul liberalilor-democrațî s'a luat decizia ca gruparea liberal-democrată nu numaî să nu facă jocul drapeliștilor, dar încă să le dejoace toate planurile.

Fleviștiî nu maî sânt adversariî neîmpăcațî aî guvernuluî, carî vor cu orî ce preț răsturnarea d-luî Sturdza. Acum caută și eî un modus vivendi *cu guvernul.*

Impăcarea Fleva-Cantacuzino

La aceasta a contribuit și faptul că d. Gogu Cantacuzino s'a împăcat cu d. Fleva și în convorbirile particulare ce aŭ avut, d. Cantacuzino î-a dat să înțeleagă că o apropiere între d-sa și fleviștî e foarte posibilă.

In ura d-sale contra drapeliștilor d. Cantacuzino a mers pînă a spune că preferă pe d. Fleva, care e franc, d-luî Aurelian, pe care nu se poate conta.

*

Această neînțelegere dintre drapeliștî și fleviștî a dat votul de încredere de erî.

Dar cît timp va putea conta guvernul pe această neînțelegere?

De sigur, foarte puțin.

Rep.

Interpelarea d-luî Carp

Șeful junimiștilor a pus erî într'un greŭ impas guvernul d-luî Sturdza.

Declarațiile pătimașe și înflăcărate făcute alaltăerî în Cameră de ministrul de interne, aŭ suferit în ședința de erî a Senatuluî retractărî din partea însușî a d-luî Ferichide, carî sînt de natură a atinge grozav faima de „guvern tare“, de care are pretenția că se bucură cabinetul actual.

Incolțit de constatarea interpelatoruluî cum că proectul de lege al generaluluî Berendeiŭ a dat naștere protestelor evreilor, „carî-șî vedeaŭ ultima speranță chiar de încetățenire zădărnicită“— vorbele d-luî Carp — ministrul de interne a făcut declarația că proectul ministruluî de războiŭ n'a trecut prin consiliŭ și că „nicî n'a luat ființă!“

Această declarație a guvernuluî că nu-șî asumă încă legea Berendeiŭ, de și poate fi numaî unul din multele trucurî ale ipocrizieî colectiviste, a lăsat de-ocamdată impresiunea că guvernul bate în retragere, că proectul Berendeiŭ poate fi considerat ca neexistind în partea sa referitoare la respingerea evreilor din armată, parte care a provocat agitațiunile nefaste din ultimul timp.

După ședința de erî a Senatuluî impresiunea generală era că șeful junimiștilor șî-a împlinit în mod demn o datorie de conștiință, că guvernul însă a eșit grozav de micșorat și că ministrul de războiŭ, care n'a găsit de cuviință să răspundă un singur cuvînt încolțirilor d-luî Carp, are o situațiune foarte zdruncinată.

Saturn

RASPLATA

O parte a conservatorilor aŭ crezut că fac o foarte patriotică și inteligentă faptă, incurajînd ațîțarea antisemită și după aceea secundînd moralicește guvernul.

Aceî conservatorî atît de dibacî și atît de pricepuțî, aŭ astăzî răsplata pe care aŭ cîștigat'o cu prisosință.

In ședința de erî a Senatuluî d-l ministru de interne a insinuat destul de străveziŭ cum că printre devastatoriî de Duminică s'aŭ arestat aceî bătăușî cu carî liberaliî se intîlnesc pe la alegerî, adică bătăușiî conservatorilor. Această afirmare însemnează, cu alte cuvinte, cum că devastarea caselor și prăvăliilor evreeștî este opera partiduluî conservator.

Cu o zi maî înainte, Epoca *afirmase că partidul liberal* nicî nu poate fi bănuit măcar *cum că a încurajat agitația și răscoala, cu o zi în urmă ministrul de interne afirmă de la tribuna Senatuluî că printre spărgătoriî de geamurî s'aŭ distins bătăușiî conservatorilor.*

Aceasta este acuma o chestie de lămurit între conservatorî și liberalî, de cît conservatoriî, — cel puțin Epoca— grație miraculoaseî inteligențe cu care aŭ manevrat în afacere, aŭ pierdut dreptul să întoarcă liberalilor acuzația.

De și în opoziție, dînșiî sînt nevoițî să rămînă în defensivă fără să le maî fie permis a lua ofensiva.

Orî-ce faptă are o răsplată.

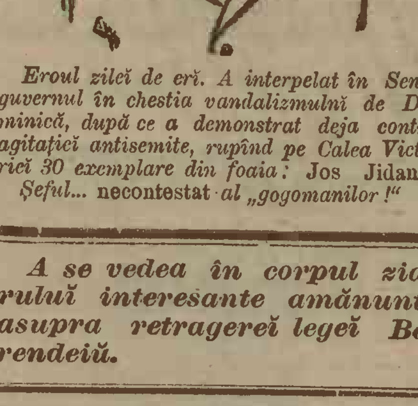
Dragoș.

Cît timp d. Ferichide, ministrul de interne, se va mărgini în a reproba, de pe tribuna parlamentuluî, scenele rușinoase de Duminica trecută și nu va lua măsurî pentru pedepsirea acelora carî le-aŭ comis saŭ tolerat, atît timp demnitatea noastră ca țară pretinsă civilizată, prestigiul nostru ca Stat organizat, va suferi în ochiî lumeî!

Se impune decî, ca d. Caton Lecca, prefectul de poliție, care n'a voit saŭ n'a știut să împiedice actele compromițătoare pentru liniștea și siguranța publică, să se retragă!

Cerem decî concediarea domnuluî Caton Lecca!

P. P. Carp

Eroul zileî de erî. A interpelat în Senat guvernul în chestia vandalizmuluî de Duminică, după ce a demonstrat deja contra agitațiî antisemite, rupînd pe Calea Victorieî 30 exemplare din foaia: Jos Jidaniî! Șeful... necontestat *al „gogomanilor!“*

A se vedea în corpul ziaruluî interesante amănunte asupra retrageriî legeî Berendeiŭ.

CARNETUL MEU

Devastarea

Urît aspect avea cuartierul comercial al Bucureștilor Luni dimineața!

Calea Victorieî, dă semnalul.

Pe o parte și pe alta prăvăliile evreeștî sînt inchise. Unele aŭ toate obloanele ermetic zăvorite, altele sînt cu obloanele pe jumătate trase iar creștiniî singurî fac dever.

Dar până aci încă nu'î nimic. Adevărata devastare începe numaî din strada Lipscanî.

In colțul din dreapta un magazin cu corsete, bastoane, etc.. este scos din circulație.

Ferestrele staŭ sgâite la public, geamurile toate sânt sparte, marfa în dezordine, poliția stând de pază.

De aci maî 'nainte începe grosul. La 10—15 prăvăliî, de-abia găsim una deschisă. Restul e condamnat, restul e cu obloanele trase, așa că două ideî îțî incolțesc de odată in creer, când treci prin strada Lipscanî: Intâia că, devastatoriî nu șî-aŭ pierdut vremea in după amiaza de Duminică; a doua că, in adevăr, comerțul Bucureștilor, este aproape exclusiv, încăput pe mâna Evreilor.

Două ideî egal de triste pentru Românul nepărtinitor, pătruns de ideea justițieî supreme, pătruns de sentimentul umanitarizmuluî, de o potrivă depărtat și de patima neroadă a antisemitizmuluî, și de dragostea, fără explicație cinstită, pentru semițî.

Lugubru e un oraș devastat și trist este pentru o națiune care se lasă a fi subjugată!

C. C. B.

Fizionomia Senatuluî

Va fi interesant. Junimiștiî sînt la ordinea zileî.

Aceasta era impresia pe care o aveaî erî intrînd la Senat. De ce? Tribuna d-nelor era onorată de doamne a cărora prezență desemnează sfera din care are să se vorbească,— d. P. P. Carp, de obiceiŭ descheiat la jiletcă și făcînd naveta între bufet și sala secțiuneî I-ia, era strîns într'o redingotă foarte bine ajuștată— se vede că era cam de mult și konu Petrache s'a maî îngrășat de cînd are maî multă vreme de stat la Țibăneștî— și sta loculuî fumînd gînditor.

D. Pherichide apare cu un ghiozdan roșu.

— Războiŭ! strigă colonelul Budișteanu.

— Sînge! adaogă d. R. Porumbaru.

— Kes! zice d. colonel Obedeanu.

Tot Senatul este emoționat, numaî konu Lascăr rîde.

— Am maî văzut eŭ d'aieștea!

Drapeliștiî par maî emoționațî chiar ca d. general Catargiu.

— Ce este, koane Vasile.—(La Senat sînt toțî kokonî)—îl întreabă pe drapelistul V. A. U. un curios.

— In chestia aceasta daŭ concurs orî-căruî guvern! răspunde d-sa.

— Apoî tot chestiî de astea o să aducem și noî, spune un guvernamental care trecea.

D. Carp are cuvîntul.

Toată lumea ascultă. Se vede pe fețele tuturor, amicî și ne-amicî, că cuvîntarea d-luî Carp e așteptată cu interes și nerăbdare.

Șeful junimiștilor, de obiceiŭ foarte liniștit, are în atitudine și în intonațiî o nervozitate care dovedește preocuparea de ideea preconcepută a mediuluî în care venea să-șî spue cuvîntul săŭ.

Deputațî și senatorî, conservatorî și liberalî, se îndeamnă la tăcere.

Cum foarte rar i se întîmplă, d. Carp începe greoi. Avea într'adevăr o parte personal pentru d-sa delicată, trebuia să repare greșala d-luî Marghiloman și să scoată pe studențî din chestia... dar a trecut acest hop, discursul curge limpede, hotărît.... discurs pornit din convingerî.

— Cauza agitațiunilor este legea Berendeî, spune d. Carp.

Imediat toțî miniștriî schimbă privirî.

D. Pherichidi privește cu milă discursul pregătit care devenise inutil.

— Ce ne facem? Chestia s'a schimbat.

Guvernul era în situația conducătorilor de baloane cînd un curent puternic îî lovește în coastă. Ca să poată scăpa de curent, înălțătoriî baloanelor azvîrlă greutățile carî împiedică înălțarea.

Bietul d. general Berendeî a fost condamnat la moment.

— Noî ne lepădăm de legea d-luî Berendeî, spune d. Sturdza.

— Ce face? zice generalul, fac scandal!

— Vaî! exclamă d. Djuvara care era între d-niî Berendeî și Pherichide.

Ceî doî miniștri întinseseră mîinile să se înhațe.

— Omule, e o stratagemă, spune d. Pherichide.

— Nu merge cu mine, sînt ofițer de geniŭ, eŭ dejoc stratagemele.

— Dar, generale, spune blînd d. Djuvara, aci nu e războiŭ, e o simplă manevră, te rugăm decî să respecțî planul statuluî major.

— Manevră?

— Da, ca să'l tragem pe eî pe sfoară.

— Sfoară! ha! ha! ha!

D. Pherichide așteaptă vesel să termine d. Carp.

Șeful junimiștilor pune întreaga chestie a evreilor și arată că această chestie e foarte serioasă și ea nu se poate rezolvi cu proectul d-luî general Berendeî care lovește în Romînî și favorizează pe evreî.

A! esclamă senatoriî antisemițî mișcațî. Și privirile lor sînt fixate asupra bănceî ministeriale.

D. Ferichide s'a ridicat.

D-lor, spune d-sa cu un glas de

toreador — dar fără glas — d. Carp a greșit adresa:

Proectul d-luĭ general Berendeĭ nu putea să producă agitația pentru că el nu a trecut prin consiliŭ și decĭ nu are încă ființă.

— Uf! resuflă antisemițiĭ dar un deputat care nu are glas în Senat îĭ spune la ureche unuĭ coleg al săŭ:

— Da late le toarnă la Senat Ferichide!

— Aicĭ merg, nu prea aud bine domniĭ senatorĭ.

— Auzĭ, legea publicată prin toate gazetele oficioase și prin mesagiŭ și complectată cu intervievurĭ date de d. general, nu are ființă fiind-că n'a aprobat'o Ionel Brătianul

— N'auzĭ că sîntem la Senat?

D. Ferichide urmează:

— Să afle evreiĭ, să afle alianța izdraelită, Evropa, cerul și pămîntul infernul, purgatoriul și raiul...

— Papistaș, papistaș! îĭ strigă Mitropolitul Moldoveĭ cît poate.

Dar d. Ferichide continuă:

— Universul întreg, mapamondul și constelațiile, omenirea, că guvernul nu se teme de nimenĭ și va sta la postul săŭ.

Guvernamentaliĭ aplaudă cu frenezie.

— Bravo! bravo! ura!

— „Să trăiască.

D. Aurelian d-luĭ V. Lascar:

— Ce zicĭ, Vasile?

— Asta-ĭ maĭ panglicar ca noĭ.

— A! Cîte fundurĭ la litră?

— Cîte nucĭ are în pod baba ta.

Jip.

IMPRESIUNI și PALAVRE

(Din coresp. luĭ Chițibuș cu cititoarele sale)

Dragă Chițibuș,

In maĭ multe rîndurĭ am vrut să'țĭ scriu, și totușĭ n'am făcut-o. Mă gîndeam—pentru ce să'țĭ ocup timpul cu mine, cînd sînt alte multe carĭ țĭ'l ocupă în destul. Făcusem și eŭ un vis frumos și voiam să te întreb dacă o să ție.

Acum visul e departe, și cea ce crezusem că ar putea dura o vecinicie, și că era fericirea mea întreagă, acum, a pierit ca o nălucă.

Te-am urît cînd nicĭ nu știam cine eștĭ, cînd eram în clasa IV și am luat un 3 la Istoria Romînilor, căcĭ îmĭ plăcuse mult maĭ mult poesia ta *Studentul* de cît a ști cine eraŭ eroiĭ noștri. Și dacă n'am știut cine era *Tudor Vladimirescu* a cuĭ era vina? Te cunosc și dacă nu mă înșel mă cunoștĭ asemenea din vedere.—Dar să revin la cea ce doresc acum a te întreba. Alaltă-erĭ mergeam singură pe stradă, în spre o prietenă a mea; de la un colț întorcîndu-mă, văzuĭ un bărbat care mi-se părea că îl cunoșteam, dar nu'mĭ puteam aminti de unde. Mergea în dosul meŭ, și mă urmărea ca un gînd. Un vînzător de cărțĭ 'șĭ expusese marfa luĭ din cărțĭ de basme, calendare, visul maiceĭ domnuluĭ..... etc. pe o scîndurică, care îĭ servea de raft. Mă surprinse cînd zăriĭ prin ele pe *Raphaël, de Lamartine*. Cum? Cine putea să o cumpere acĭ? Și o vedeam condamnată a sta o vecinicie.

— Ce, cauțĭ vre-o carte de dragoste?

Mi se păreaŭ atît de banale aceste cuvinte pe carĭ le credeam adresate uneĭ alte persoane, și întorcîndu-mă fără sfială nu văzuĭ în jurul meŭ de cît pe tînărul care mă urmărea.

'L priviĭ și 'l văzuĭ zîmbind. Această cutezanță de a vorbi uneĭ necunoscute mă făcu și pe mine curioasă. Iĭ răspunseĭ nu știu ce, căcĭ de o dată mă zăpăciĭ și simțiĭ că mă roșisem.... la gîndul ce va crede de mine, văzînd că 'ĭ răspund.

In urmă i-am spus numele, și cînd văzu că 'l cunosc, făcu o mutră cu totul ciudată.

— Mă cunoștĭ?

— Da! V'am citit versurile carĭ'mĭ aŭ plăcut așa de mult!

Mă va fi ținînd de proastă, incultă, căcĭ 'mĭ pare că am vorbit fără a ști singură că sînt sub impresia acesteĭ cunoștințĭ atît de ciudate, și apoĭ că vorbeam cu el, poetul unor versurĭ atît de suave; dar trebuiĭ să mă decepționez căcĭ în frazele de: „Unde mergețĭ?“ „Pe unde stațĭ?“ „Aș maĭ dori să vă revăd“ etc., constataĭ că e un om ca și toțiĭ și nu cum mi'l imaginasem cînd admiram vre-un vers al luĭ. Vedeam că și luĭ îĭ plăcea maĭ mult versurile luĭ Chêve:

„Que m'importe ton coeur
Que m'importe ton âme;
Je ne veux que la forme
Je ne veux que la chair....“

de cît sufletul uneĭ femeĭ....

De atuncĭ mă gîndesc mereŭ la el, și observ că mă preocupă mult. L'am revăzut. Și simt că 'mĭ a și plăcut mult, cu toate că n'am zărit în fizicul luĭ ceva atrăgător și în graiul luĭ ceva ca o bătae de joc.... Să nu te mirĭ că sînt atît de absurdă, că mă învîrtesc cu gîndul în jurul unuĭ bărbat pe care d'abia 'l cunosc, iubindu'l. Poate mă veface copilă că nu vreaŭ să înțeleg cea-ce trebue să înțeleg printr'un bărbat.... și voiŭ cădea prada rîsuluĭ tăŭși a altora poate că nu sciŭ ce vreaŭ.

Așĭ vrea să'l iubesc cu totul alt-fel. Visul meŭ e să-mĭ făuresc o umbră, în care să'mĭ 'l înfățișez alt-fel cum e, să nu'l văd vre-o dată, să n'am nicĭ cea maĭ mică idee de formă, și pe care să o iubesc așa de mult, cum se poate iubi încă în etatea în care sînt. Ea va trăi în gîndul meŭ, în visul meŭ, în mine. Umbra aceasta mă va iubi vecinic, și eŭ vecinic, ea va fi a mea și eŭ a eĭ; ea umbră va fi astră între astre și eŭ viselnică printre viselnice. Nicĭ-o-dată nu voĭ putea să o ating, s'o sărut, căcĭ ea va fi departe, acolo unde numaĭ gîndurile se sărută nu ființele, departe de lume, de vanitate, de egoism, de îngîmfare de toate deșertăciunile d'acĭ. Nicĭ-o-dată nu va cădea printre oamenĭ, căcĭ umbra nu va fi un bărbat... Și tot cum am maĭ spus, veĭ crede că sînt absurdă și nu știu ce vreaŭ . . . .

Acum, dragă Chițibuș, spune'mĭ o ast-fel de iubire cum cred și vroĭ s'o simt pentru el, putea-va dura ea o vecinicie, fără ca să simt nevoea de a-ĭ vorbi vre-o-dată, de a-ĭ spune că 'l iubesc și a ști dacă și el mă iubește? Oare o ast-fel de dragoste mă va face ea fericită...? Saŭ maĭ bine să las iubirea aceasta ideală, și să duc dragostea pe care toate femeile o duc.

Jenny

Stirĭ teatrale

La Operă se dă astă seară *Fata regimentuluĭ*, operă comică de Donizetti.

*

La Bulevard un noŭ debut: *Les Gabriels*, duetiștĭ francezĭ și spaniolĭ.

In curînd va debuta și cîntăreața franceză: m-lle Gieter.

*

La Circ se daŭ în toate serile reprezentațiĭ. Lume multă azistă.

*

In curînd cunoscutul violoncelist Dinicu va da o serie de concerte de muzică de cameră.

CRONICA

Pomanagiĭ

Scena reprezintă anticamera uneĭ alte scene a teatruluĭ Nați-o... ha! D. Controlor șeade grav la biroul săŭ; de o-parte și de alta a intrăreĭ, ușieriĭ așteaptă nerăbdătorĭ publicul. Intră un artist, după dînsul vine un tînăr.

— Biletul, vă rog.

— Sînt frate cu d-nu.

—A... intrațĭ, vă rog.

Pînă la ora 7 și jum. se strîng toțĭ artiștiĭ, cu frațiĭ, tațiĭ, copiĭ, nepoțiĭ, amantele, prieteniĭ, ecțeteraul lor.

Orele 8. D-nu Cantacuzino ținînd la braț un joben, al căruĭ stăpîn nu se vede sub bordurĭ, intră radios. După d-sa, un tînăr cu părul mare, ținînd în mînă un teanc de ziare.

— Domnul?

— De la gazetă.

— Poftițĭ, vă rog.

Il urmează un batalion întreg „de la gazetă.“ Apare o doamnă cu o droaie de copilașĭ împrejur:

— Loja comitetuluĭ.

După dînsa vine o altă ceată de tațĭ, frațĭ, copiĭ, nepoțĭ, amante, cunoscuțĭ, etc... în numele „Lojeĭ comitetuluĭ.“

O doamnă grasă înaintează, legănîndu-se.

E moașa teatruluĭ. E salutată cu respect.

— Biletul, vă rog.

— Sînt băiatul moașeĭ teatruluĭ.

— A... vă rog.

— Domnul?

— D-rul teatruluĭ.

— Biletul, vă rog.

— Loja doctoruluĭ.

— D-voastră?

— Loja No. 14.

— Dar d-voastră?

— De la pompierĭ.

— No. d-voastră?

— Sînt autorul....

— Domnul?

— Comisar.

— D-voastră?

— Inspector polițienesc.

— Ia staĭ domnule! Biletul d-tale....

— Sînt membru în comitetul național studențesc și antisemit.

Ușierul se înclină cu respect și membrul îĭ mulțumește, strîngîndu-ĭ mîna călduros.

Și curg înainte, potop: funcționarĭ de la primărie, de la „Monitorul Oficial“, elevĭ de la conservator,—numaĭ cine nu vrea, nu intră.

Se ivește un „High-Life“. Un gest făcut spre mîna ușieruluĭ, care-ĭ dă zor. „Poftițĭ un program, vă rog“, îl scutește să maĭ spună în ce calitate intră.

La ora 8 și jum. își face în sfîrșit apariția un biet negustor, care întinde timid ușieruluĭ biletul de stal. Locurile fiind însă toate ocupate, bietul negustor e silit să șează în picioare.

Pomanagiŭ

Un bucureștean pe zi

Paul Stătescu

Fostul prefect al polițieĭ Capitaleĭ, care acum, cînd a încetat a maĭ fi șeful luĭ Puiu Alexandrescu, s'a gîndit că poate să-l dea de gît și să facă grave destăinurĭ asupra ororilor carĭ se petrec la poliție.

Orĭ cît de tardivă, totușĭ declarațiunea aceasta este o notă bună în favoarea fostuluĭ prefect și o dovadă maĭ mult cîtă dreptate aveam noĭ cînd destăinuiam că tortura n'a dispărut încă din țara romînească.

D-l Paul Stătescu a fost căpitan, fost prefect de Tulcea, fost bărbier al răposatuluĭ d-r Keladino și actual inspector administrativ.

Mare fumător, pe timpul cînd era prefect și avea la dispoziție fondurĭ secrete, nu fuma de cît *bectimis*.

Per.

Din T.-Severin

(Corespondența particulară a „Adevĕruluĭ“)

Primar nedemn. — Petiția locuitorilor. — Datoria ministruluĭ.

Locuitoriĭ comuneĭ Cușmir o duc într'o neîntreruptă agitație,—și aceasta din cauza primaruluĭ care, crezîndu-se stăpînul aceluĭ colț de țară, jupoae în dreapta și în stînga. Biețiĭ săteni aŭ reclamat pînă acum de maĭ multe orĭ prefectuluĭ județuluĭ, dar nicĭ o satisfacție nu li s'a dat încă, așa că se văzură în cele din urmă sliițĭ să reclame direct ministruluĭ de interne.

In petiția către ministru, săteniĭ enumără o mulțime din faptele și neajunsurile cauzate de primar. Astfel, pe tot timpul primăvereĭ și vereĭ el șĭ-a trimes vitele la păscut pe pășunele lor, le-a luat grînele și le a băgat în hambarele luĭ, a frustat veniturile comuueĭ, șĭ-a însușit pămînturile multora din locuitorĭ, cu un cuvînt dispoae pe sătenĭ de tot ce maĭ aŭ.

*

Inșirînd toate aceste fapte, cum și multe alte incorectitudinĭ săvîrșite de primar, locuitoriĭ comuneĭ Cușmir își închee petiția ast-fel: „D-le miuistru, noĭ credem că d. prefect, ca și d-voastră, va fi părintele nostru, al locuitorilor, privitor către noĭ și sprijinul nevoilor noastre în asemenea cazurĭ, nu însă susțiitorul și protectorul numaĭ a cîte un primar care îĭ place d-sale cine știe din ce cauză.

„Alergăm din noŭ către d-voastră, rugîndu-vă cu lacrimĭ a trimite în cercetarea plîngerilor noastre un d. inspector administrativ care nădăjduim că, văzînd suferințele noastre, ne va scăpa de un funcționar așa de jefuitor. Cerem ca maĭ 'nainte de cercetare numitul primar să fie suspendat pentru ca locuitoriĭ să poată a'șĭ arăta suferințele lor.“ — D. ministru are dar cuvîntul și nădăjduim că va asculta dreptele plîngerĭ ale locuitorilor din Cușmir.

Coresp.

Revista publicațiunilor

La Lecture. Revista franceză hebdomadară ilustrată *La Lecture* e desigur una din cele carĭ merită maĭ mult ca altele, atențiunea publiculuĭ cetitor. Ea are ca țintă a respîndi romanele și autoriĭ celebri și în fie-care număr publică cincĭ saŭ șase romane, ilustrate în mod artistic. Așa de pildă, semnalăm numărul de Crăciun care ne sosește chiar acum la *Sala noastră de Depeșĭ* (35 de banĭ exemplarul). In el cititorul păate găsi următoarele romane în curs de publicațiune: *Le bon cauchemar* de François Coppée; *Rivale* de Marcel Prevost; *Andre Carmelis* de Paul Bourget; *Le Mongautier* de Ern. Daudet; *Le crime de St. Claude* de H. Lavedan; *Noel d'Alsace* d. J. Hoche; *Poesie* de E. Rostand. Ilustrațiunĭ de Leandre, Kauffman, Carrier, Bonnet, Tempestine, Vavasseur, Delaw, Burrett.

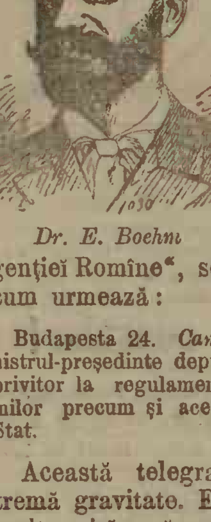
In deposit în *Sala noastră de Depeșĭ*.

ACTUALITATI

Ungaria independentă

In monarchia habsburgică, vecină și aliată, anarchia își întinde domnia din ce în ce maĭ mult. Tratările pe carĭ noul ministru Gautsch le-a început cu diferitele partide din dreapta și din stînga, adică badeniste și opoziționiste, n'aŭ dat un rezultat satisfăcător.

Guvernul Gautsch, după cum s'a putut prevedea, va fi decĭ silit să guverneze fără Cameră, fără Reichsrath, ci numaĭ în basa plenipotențelor împăratuluĭ. Așa fiind, constituția în Austria este suspendată, iar după principiul exprimat de guvernanțiĭ Ungarieĭ: Austria ne maĭ fiind stat constituțional Ungaria poate să se proclame independentă.

Dr. E. Boehm

Intr'adevăr primul pas în această direcțiune s'a și făcut. O telegramă oficială a „Agențieĭ Romîne“, sosită ierĭ, sună precum urmează:

Budapesta 24. *Camera deputaților*. Ministrul-președinte depune proiectul de lege privitor la regulamentul provizoriŭ al vămilor precum și acela relativ la Banca de Stat.

Această telegramă este de o extremă gravitate. Ea anunță nicĭ maĭ mult, nicĭ maĭ puțin de cît că Ungaria începe acțiunea legislativă care să o conducă la complecta separare a Ungarieĭ de Austria.

Se știe că vămile și finanțele, după pactul austro-ungar, formează o administrațiune comună pentru ambele state ale monarchieĭ. Or, dacă parlamentul unguresc e pus în pozițiune să voteze legĭ speciale pentru regatul Ungarieĭ, cu privire la aceste două rezorturĭ, începutul rupturei e făcut, și baronul Bànffy, primul ministru maghiar, poate fi sigur de concursul tuturor partidelor cînd va proclama heghemonia, cu atît maĭ mult independența Ungarieĭ.

Din noul minister austriac, afară de ministrul președinte Gautsch, pozițiunea cea maĭ dificilă o aŭ: ministrul de finanțe și de comerț. Ca ministru de finanțe funcționează d-rul Eugen Boehm, cavaler de Bawerk; ca ministru de comerț d-rul Ernest de Koerber.

D-rul Boehm s'a născut la 12 Februarie 1851, la Brunn.

La 1875 a luat doctoratul în drept de la universitatea din Viena. A intrat la ministerul de fianițe în 1880, și într'acelașĭ timp s'a dedat studiilor de economie politică, urmînd cursurile universităților din Heidelberg, Lipsca și Iena. A maĭ fost ministru la 1895, în cabinetul Kielmansegg.

D-r de Koerber

D-rul de Koerber s'a născut la 6 Noembrie 1850 în Trient. In 1872 a luat doctoratul în drept și doĭ anĭ maĭ tîrziŭ a fost numit funcționar la ministerul de comerț, unde, în timp de 19 anĭ, a parcurs toată scara hierarchică de la simplu concipist pînă la șef de secție. A trecut apoĭ la ministerul de interne, după ce maĭ întîĭ îndrumase transformarea secțiuneĭ căilor ferate de la ministerul de comerț, într'un minister deosebit al căilor ferate.

După cum se vede, ambiĭ miniștri sînt oamenĭ cu o lungă experiență. Să sperăm că vor reuși să dejoace planurile guvernuluĭ maghiar, — aceasta nu puțin și în interesul fraților noștriĭ de peste munțĭ.

Abrac.

FEL DE FEL

Rufăria uneĭ cocote. — D-șoara Irma de Montigny, cunoscuta cocotă din Paris, care actualmente dă reprezentațiunĭ la „Palais de Glace“, a fost trasă în judecată de către spălătoreasa eĭ, care cerea să i se plătească 3,143 de francĭ și 70 de banĭ. Cu această ocaziune, magistrațiĭ aŭ verificat cantitatea rufelor pe carĭ d-șoara de Montigny le murdărește într'o săptămînă. Iată-le: 30 de pantalonĭ, 46 șervete, 12 cămășĭ de femee și 12 de... bărbat!

Reclamanta a cîștigat procesul.

*

Moștenire.—Dona Elvira de Bourbon, a tras și dînsa în judecată pe tatăl săŭ, don Carlos, cerîndu'ĭ partea eĭ de moștenire.

Judecata a venit înaintea tribunaluluĭ din Lucques.

Don Carlos refuză să dea ficeĭ sale partea ce-ĭ se cuvine, sub cuvînt că dînsa a pierdut orĭ-ce drept la aceasta, din ziua în care a fugit cu pictorul Folchi.

Procesul s'a amînat din cauza neîntruniriĭ martorilor.

CARNETUL JUDICIAR

Halal să'ĭ fie!

— M'a bătut dă m'a dășelat, se văicărează reclamantul. Cu parul a dat. Nu să uita unde da, m'a pisat dă m'a lăsat lat; după urma bătăeĭ ce am mîncat, am stat o lună la spital. D'atuncĭ sînt șease lunĭ și om tot nu m'am făcut.

Toțĭ martoriĭ confirmă cele spuse de reclamant, toțĭ povestesc în unanimitate sălbătăcia inculpatuluĭ, toțĭ maĭ adaogă că e cunoscut de om răŭ și fără inimă, e un fel de fiară sălbatecă.

Procurorul, într'o pledoarie caldă, cere tribunaluluĭ o pedeapsă severă, în raport cu perversitatea inculpatuluĭ; în interesul ordineĭ sociale, cere de la tribunal să n'aibă pic de milă pentru omul-fiară.

Discursul procuroruluĭ impresionează și pe public și pe judecătorĭ.

Inculpatul, în apărarea luĭ, se mărginește să spue că martoriĭ aŭ fost cumpărațĭ de reclamant, ca să'l nenorocească.

Iar tribunalul, ca să dea exemplu, condamnă pe inculpat la cincĭ lunĭ închisoare și două sute leĭ amendă în folosul statuluĭ; maĭ acordă și două-zecĭ leĭ despăgubirĭ civile reclamantuluĭ.

Acesta părăsește sala mormăind încet:

— A draculuĭ judecată! Mie, pentru c'am mîncat bătae de m'a dăsnodat, mi-a dat două-zecĭ leĭ; iar statuluĭ, care nicĭ nu s'a arătat p'acolo, îĭ dă două sute de leĭ. A draculuĭ judecată! Halal să'ĭ fie!

Condeiŭ

Litere-Arte-Științe

Guvernul suedez va învita pe cel rusesc, pentru-ca împreună să formeze o expedițiune care să măsoare gradele terenurilor polare. Măsurătoarea se face în aniĭ 1899—1900.

*

La Bruxelles s'a serbat jubileul savantuluĭ filozof M. G. Tiberghien, cel maĭ bătrîn profesor al universitățeĭ din capitala Belgieĭ. Tiberghien a făcut să triumfe în Belgia teoriile filozofice ale luĭ Comte și Wundt.

*

In Duesseldorf s'a deschis zilele acestea o expoziție internațională de litografiĭ. Un numeros public din oraș și din străinătate viziteazǎ expoziția. S'aŭ făcut multe cumpărăturĭ de către privațĭ; academia de bele-arte din Duesseldorf și muzeul de industrie artistică din Berlin.

MEMENTO

— **Mercurĭ**, *26 Noembrie, 1897* —

~~ Pronunțarea sentințeĭ în afacerea torturatorilor de la poliție.

~~ La trib. secția I-a procesul escroculuĭ Ionescu.

Spectacole

Teatrul Național. — *Fata regimentuluĭ* de Donizetti.

Teatrul Hugo. — Debutul Fred și Rick, excentricĭ, John Lind, Hermandez, acrobațĭ. Gaspard și Neva, duet francez. Hurph'y, Guston-Trio, clownĭ muzicalĭ. Mendozza, Les Diez's, quartet francez capurchique; The Two Bisley's, excentricĭ; surorile Richter, duet german; etc.

Teatrul Boulevard. — Debutul Yumata Tiero, supranumită privighetoarea indiană; Emma Didier, chanteuse des fleurs; Mrs. Gyka, jongleuse; Mr. Erau, equilibrist non plus ultra; Soeurs de Raday, danseuses; Will's Hames-Trio. Debutul Blanche Lescaut, Fagette, Hilarys-Tordant, Batignolles, și întreagă trupă.

Circul Langer. — In fie-care seară reprezentație cu program schimbat. Caiĭ sînt dresațĭ de celebrul dresor Hütteman.

Sala Bragadiru: Concertul orchestreĭ Oscar Pursch.

Café Boulevard: Orchestra Weinberger.

Café Naționala: Concertul orchestreĭ Rubinstein.

VIAȚA BUCURESTEANĂ

Patru zile de petrecere

Animațiunea acesteĭ săptămînĭ de veselie continuă cu un prînz de 30 tacîmurĭ în otelul particular al d-luĭ Gheorghe Cantacuzino, cu un prînz de Balthasar unde dibăcia maestruluĭ de bucătărie a depășit tot ce se poate împlini spre mulțumirea privilegiaților învitațĭ, carĭ se numeaŭ: d. și d-na Sturdza-Micloșeni, părințiĭ nouilor mirĭ, d. și d-na Dim. Sturdza, d-na M. Blarenberg sora d-neĭ Ec. Cantacuzino, d. și d-na N. Filipescu, d. Grigore Balleano, d. M. Cantacuzino, N. Cantacuzino, d-na Irina Cantacuzino, etc., etc. Oaspețiĭ eraŭ încîntațĭ și serata s'a prelungit pînă pe la 11 ore. Sîmbătă, altă atracțiune avea loc la palat; o întrunire intimă în apartamentul regineĭ, dată în onoarea celebreĭ tragediane de Giers, care va succeda în curînd d-neĭ Wolter la Burg-Theatru din Viena. Matineul a început printr'o arie din Ballo in Maschiera, cîntat cu o voce de privighetoare de d-ra Assan, care a obținut aplausele adunăreĭ și cu o romanță de Chaminade și o bu-

---

FOIȚA ZIAR. „ADEVĔRUL

No. 42

UCIGAȘUL MISTERIOS

ROMAN DE
PAUL D'AIGREMONT

Partea întîia

Ușĭ încuiate

XII

Confruntarea

— Voițĭ să vedețĭ corpul d-neĭ marchize? întrebă procurorul.

Grațian era cît p'aci să se zăpăcească.

— Doamne sfinte, dar asta are aerul uneĭ confruntărĭ, după cum toate întrebările, pe carĭ mi le facețĭ de cînd am venit, seamănă cu un interogatoriŭ! exclamă el.

„Nu cum-va mă bănuițĭ de vre-un fapt necinstit.

„In asemenea caz, vă rog să avețĭ curajiul a mi-o spune.

— Bănuim pe toată lumea și pe nimenĭ.

— Explicațĭ-vă.

— D-na marchiză a fost asasinată într'o cameră închisă! — Nu putem găsi acesteĭ morțĭ nicĭ o cauză, nicĭ un motiv, care ar fi de admis, așa în cît căutăm pretutindenĭ, ne adresăm fie-căruia.

De odată d. Lemarchand se ridică.

Se apropie de contele de Plessis, și luîndu'l de guler:

— Unde'ĭ trecătoarea secretă a acestuĭ castel? îl întrebă brusc.

Pe loc, Grațian se făcu verde.

Ochiĭ săĭ negri se întunecară și maĭ mult. Aripile nasuluĭ săŭ se dilatară, par'că ar fi fost să se rupă; pe cînd buzele, carĭ eraŭ în tot-d'a-una maĭ roșiĭ de cît sîngele, deveniră de tot albe.

Dar avu marea dibăcie de a nu pronunța un singur cuvînt,—și imediat reuși să'șĭ stăpînească emoțiunea.

Apoĭ, cu vocea'ĭ în tot-d'a-una puțin metalică, zise:

— Nu mă strîngețĭ așa de tare, domnule, vă rog.

— Răspundețĭ, inzistă d. Lemarchand.

— Dar visațĭ, vă asigur.

„N'a existat nicĭ-odată o trecătoare misterioasă, cel maĭ mic coridor care să fie ascuns prin vechea noastră locuință care e tot așa de cinstită și de lealǎ ca toțĭ ceĭ carĭ s'aŭ născut într'însa.

— Ah!...făcu industriașul cu părere de răŭ.

— Să mergem, zise d. Jeantel sculîndu-se la rîndul săŭ.

D. Lemarchand adresă judecătoruluĭ de instrucție un semn, pe care acesta îl înțelese.

Rămase decĭ în odae, pe cînd procurorul conducea pe contele de Plessis Saint-Luc în camera unde zăcea moarta.

Ceĭ doĭ oamenĭ treceaŭ prin coridoare, alăturĭ unul de altul.

Grațian nu spunea nimic.

Mereŭ avînd expresiunea fețeĭ sale nedescifrabile, enigmatice, părea cu totul indiferent la tot ce'l înconjura.

Procurorul, fără a avea aparența că'l observă, nu pierdea din vedere cu toate acestea cea maĭ mică mișcare a fizionomieĭ sale.

In sfîrșit, ajunseră înaintea apartamentuluĭ marchizeĭ.

— N'am maĭ fost pe aci de cînd a murit mama mea, declară contele oprindu-se pe pragul odăeĭ.

— Intrațĭ...răspunse simplu procurorul.

Grațian se supuse.

Laura era tot întinsă în patul eĭ măreț și luxos.

Descompunerea, din cauza îmbălzămăreĭ, nu'șĭ începuse încă opera.

Marchiza era cît se poate de frumoasă.

Ba era și maĭ și de cît cînd viața însuflețea trăsăturile sale aspre.

Paloarea de ceară, care o învăluia lungile eĭ gene negre, mătăsoase, carĭ formaŭ o dungă întunecoasă pe obrajiĭ săĭ de o puritate ideală, toate astea îĭ dădeaŭ un farmec de neasămuit.

Grațian se apropiă.

— Cît e de frumoasă! zise el. — E cu putință să ne fi părăsit?

Era cu totul stăpîn pe dînsul arătînd o durere care convenea împrejurăreĭ, dar fără nicĭ-o umbră de turburare, saŭ, și maĭ puțin, de neliniște ce ar fi semănat cu remușcărĭ.

— E maĭ tare de cît mine, se gîndi procurorul, îmĭ vine să turbez.

Apoĭ, tot în sine se întrebă:

— Dar dacă nu'ĭ el asasinul?

„Cine atuncĭ?

„Și maĭ ales cum să'l aflĭ?

In timpul acestor reflecțiunĭ, Grațian, cu bărbia sprijinită de mînă cu capul dat puțin la stînga, privea pe Laura cu o expresiune de nesfîrșită durere.

— La ce vă gîndițĭ? îl întrebă de-odată d. Jeantel.

— La faptul că a fost fata unuĭ om care cîștigase aproape o sută de milioane, și iată cum a murit.

Și maĭ încet, adăogă:

— Ah! Dacă toțĭ aceĭ carĭ invidiază pe bogațĭ ar ști cît de puțin averea produce fericirea!...

D. Jeantel nu găsi ce să răspundă.

Grațian, fiind dată părerea ce procurorul o avea de el, începea din ce în ce să'l îngrozească maĭ mult.

XIII

Blestemul!

— Eĭ bine, întrebase d. Lemarchand pe judecătorul de instrucție, îndată ce se găsi singur cu dînsul, d. Jeantel ducînd pe Grațian în odaia unde zăcea moarta, ce s'a întîmplat între d-ta și contele?

— Treaba a mers foarte bine, chiar maĭ bine de cît m'așteptam.

— Explică-te, și cît se poate de limpede, căcĭ îțĭ declar, scumpul meŭ Servian, că în starea de spirit în care mă găsesc nu sînt în stare să descifrez enigme.

— Il cunosc pe Grațian din copilăria noastră, o științĭ; și, prin urmare îĭ cunosc bine de tot fizionomia.

„Aceasta a fost foarte contrariată, cînd el m'a văzut la gară

— Ah, dar dupăce aĭ cuuoscut asta?

— In nimic de cît în strălucirea ochilor săĭ, și după contracțiunea fără voe a buzelor sale cînd pronunță anumite cuvinte.

„Pentru mine atîta e de ajuns.

„Cît despre fizionomia luĭ, obrazul, atitudinea 'ĭ întreagă, dînsul e prea tare ca să trădeze prin vre-un semn exterior ceea ce clocoate în sufletul săŭ.

„Tot timpul cît am fost în public nu mi-a zis nimic, dar imediat ce ne-am găsit în trăsură, a jucat fața de mine cea maĭ admirabilă comedie pe care am văzut-o vre-odată!

„Ce artist!

„Pentru mine care 'l cunosc, e într'adevăr de neasămuit.

— Ce te-a întrebat?

— A încercat să mă facă să'ĭ povestesc crima cu de-amănuntul.

„N'a reușit, căcĭ la sosirea 'ĭ, ațĭ văzut, nu cunoștea părerea mediculuĭ și a magistraților, adică dacă se credea că marchiza s'a sinucis orĭ a fost asasinată.

„Un lucru, unul singur, l'a preocupat mult.

— Care?

— Starea frateluĭ săŭ. Cum s'a purtat după întîmplarea catastrofeĭ.

„Ce a zis....,etc. etc.

— Servian, mărturisește'mĭ intima d-tale părere. Știĭ că eŭ sînt om cinstit.

— Da, domnule, știŭ. Ba ceva maĭ mult: sînt convins că ne vețĭ ajuta foarte mult. Din momentul ce moartea ficeĭ d-voastră nu v'a omorît saŭ înebunit, nimenĭ nu va vedea și nu'șĭ va închipui ceea ce vedețĭ, ceea ce vă închipuițĭ.

— Atuncĭ, vorbește.

— Grațian n'a ucis pe marchiza de Plessis.

(Va urma)

ată, foarte armonioasă, de St. Saens; pe urmă, d-şoara Theodori, a çîntat la piano, cu o măestrie de necontestat, un concerto de Mozart.

D. Dall'Orso, un baryton mondain, destul de cunoscut, a cîntat cu o voce splendidă şi cu căldură şi artă o arie de Gluck şi cîte-va bucăţi de maeştrii cei vechi. D-şoara Leria (Zossima) a mişcat publicul prin emoţiunea, talentul şi ştiinţa cu carĭ a detaliat o bucată din Fidelio de Beethoven.

Drept apoteoză la acest admirabil concert, a sosit tragediana, d-şoara de Giers, care a zis cu o artă admirabilă cîte-va scene din autorii clasicĭ germanĭ dintre carĭ scena din „Phedra de Racine" pe care a simţit'o şi a plîns'o cu o pasiune de nedescris şi cu o dicţiune clară şi plină de adevăr. Glasul eĭ are „un nu ştiŭ ce" convingător, atrăgător şi mişcător. Cu drept cuvînt poate fi numită un contralto de tragedie corneliană şi raciniană.

Şi aceasta era şi părerea asistenţilor: care maĭ de care îşĭ rupeaŭ mănuşile aplaudînd.

Spectacolul s'a dat în apartamentul reginei.

Eraŭ de faţă d-nele Anette Lahovary, Elena Comesco, Elena Ferichide, Eliza A. Marghiloman, Maria N. Brăiloiu, Elena Gr. Cerchez, Maria N. Cerchez, Baroneasa de Steiger, Adina Obnesco, Luc. Gh. Duca, M. Ghica, Anna Odobesco, Eliza Boeresco, Z. Cantacuzino, d-na Gl. Poenaru, Maria Alex. Brăiloiu d-na Vasile Lascar, Anna Kalendero, C. Stoicesco etc. etc.

Cîte-va ore după această recepţie măreaţă, a fost un bal-blanc, aşa numit, căcĭ domnişoarele maĭ cu seamă sînt poftite. Balul era al 3-lea act al nunţiĭ d-luĭ Şerban Cantacuzino care se petrecea iarăşĭ la d. Gh. Cantacuzino. Această serată, maĭ bine zis o feerie, un basm din cele una mie şi una nopţi, a început de vreme şi s'a terminat spre dimineaţă. Un buchet din cele maĭ drăguţe domnişoare era podoaba acesteĭ nopţi. Dantul animat s'a sfîrşit cu un cotilion condus de d. R. Cornescu şi de d-ra Alex. Cantacuzino cu virtuozitate şi animaţie. Cele maĭ alese figurĭ s'aŭ executat şi florĭ de o varietate mare aŭ fost distribuite tinerelor perechĭ. După cotilion, s'a desfăşurat un regiment întreg de dame, domnişoare şi bărbaţi, mergînd în odaia de mîncare unde iĭ aştepta supeul.

Luaŭ parte: d-nele P. Carp, Zoe Sturdza, Alexandrina Mano, Scarlat Ferichide, G. Vlahuţi, Er. Arion, Irina Cantacuzino, N. Sutzu, Anna Odobesco, şi d-rele Euph. Lahovary, An. Ferichide, un tabloŭ de Grigorescu, d-rele Z. şi V. Arion, doĭ trandafirĭ, mareşal Niel, d-rele Ghika Deleni, 2 pansele, d-ra Pallady, D. Carp, un myosotis, Elena Odobesco, o zambilă, D. Moruzzy, etc. etc; d-niĭ Gl. Mano, C. Gh. Deleni, R. Văcăresco, G. Filipesco, N. Brailoiŭ, Pisowsky, secretar de legaţiune; Mussoli, secretar al legaţiuneĭ austriace; d. de Vermandois, secretar al legaţiuneĭ republiceĭ franceze; Nic. Sutzu, Colonel Grădişteano, D. Moruzzy, colonel Koslinsky, Gh. I. Lahovary, preşedintele înalteĭ Curţi de compturĭ, N. Hiott, l-ţiĭ Mano, I. Florescu, etc. etc.

Al 4-lea şi ăl din urmă tabloŭ al aceste piese nupţiale a fost ceremonia religioasă a cununieĭ în biserica sf. Spiridon, unde oaspeţiĭ aŭ fost primiţĭ în mijlocul portretelor diferiţilor membri din familiile Ghika şi Cantacuzino, ctitorĭ ai locaşuluĭ sfînt. Nuniĭ aŭ fost d-nu şi d-na C. Sturdza Micloşeniĭ; iar numeroşiĭ actorĭ aĭ aceste marĭ sărbătorĭ eraŭ toţi aceia carĭ de Joĭ pînă Duminică seara însoţiseră cu felicitările şi urările lor pe tineriĭ mirĭ. Splendid decorat era templul creştin, unul din cele maĭ vaste din Capitală; şi pe 2 liniĭ, cînd s'a săvîrşit nunta în peloton respectuos aŭ salutat mosafiriĭ pe tînăra mireasă, încadrată într'o rochie albă de satin, pe care se resfiraŭ florĭ de lămîiţă încurcate printr'un văl alb ce cădea melancolic pe o talie graţioasă. D-nu Şerban şi d-na Ecaterina Cantacuzino aŭ plecat acasă la eĭ strada Romană, şi cu greŭ fie-care ne-am recăpătat prin această mulţime trăsura spre a ne reîntoarce la căminul nostru unde ne aştepta repaozul ce d'atîta vreme îl căutam. Cu toată oboseala săptămîneĭ am maĭ merge cu toţiĭ la nuntă, tinerime drăguţă, decĭ logodiţi-vă şi faceţĭ publicaţiile cerute.

Aide repede!

Bi—Nociu

Ediţia de dimineaţă

Telegrame

— (Serviciul „Agenţieĭ romîne") —

Pacea turco-greacă

Constantinopol, 25 Noembrie.—Ziarele turceştĭ exprimă satisfacţia lor pentru restabilirea relaţiunilor normale dintre Turcia şi Grecia, felicitînd pe sultan pentru succesele sale în timpul războiuluĭ şi pentru incheerea păciĭ care răspunde intereselor imperiuluĭ.

S'a format o comisiune sub preşidenţia sultanuluĭ, pentru a veni in ajutor emigraţilor carĭ se intorc in imperiŭ.

Taxa asupra oilor s'a urcat cu un piastru. Totalul ce va rezulta din această sporire se va consacra musulmanilor săracĭ din insula Creta.

Banca otomană a primit ierĭ ordin in privinţa plăţiĭ drumurilor de fer orientale.

Senatul francez

Paris, 25 Noembrie. — „Figaro" anunţă că prinţul Ouroussow, ministrul Rusieĭ la Bruxelles, va înlocui pe d-nu de Morenheim la Paris, la sfîrşitul luneĭ.

Ziarele anunţă o zi bogată în incidente, de oare-ce şedinţa Senatuluĭ pare a fi decizivă.

Declaraţiunile generaluluĭ Berendeiŭ

— Vezi pag. IV —

Parlamentul de erĭ

CAMERA

Urmarea şedinţeĭ de la 25 Noembrie.

Se aleg în comisiunea financiară: dd. Dobrovitz, Cristopol, I. Stavri Brătianu, Maltetzianu, Ştefan Albu, Paraschevas Sechyaris şi Wilner.

Se aleg în comisiunea budgetară: Brătianu C., Buescu P., Buicliu Gr., Cantemir En., Corbescu M., Cociaş C., Costinescu Emil, Ghermani M., Frumuşeanu T., Grădişteanu Gr., Grigorescu C., Iepurescu, Iancovescu, Macri Gr., Măldărescu, Mitescu, Missir, Nacu, Nicolaescu, Orleanu, Pîcleanu, Paladi, Poenaru Bordea, Popp, Robescu C., Rosetti V., T. Stellian, C. Stoicescu, Vîrvoreanu şi G. Văsescu.

Şedinţa se închide la ora 2 şi jumătate.

SENATUL

Urmarea şedinţeĭ de la 25 Noembrie

Interpelarea d-luĭ Carp

Dar, urmează maĭ departe d-nu Carp, cînd ridicaţi din noŭ chestia evree, vă daţi seama unde mergeţĭ? Eŭ cred că nu şi am ca dovadă legea d-luĭ general Berendeiŭ.

Vorbind de modul în care a scuzat, la Cameră, d. ministru de interne mişcarea de Duminecă, d. Carp spune că orĭ-carĭ ar fi motivele nu se scuzează un act de vandalizm, de oare-ce motivele sînt discutabile, pe cînd faptul e cert.

Şi care e motivul în cazul de faţă? Protestul evreilor că vor şi eĭ să facă armată.

Dar dacă oĭ dovedi, şi cred că am s'o dovedesc, zice d. Carp, cînd va veni legea în discuţie, că acea lege ucide pe meseriaşul romîn? Şi în favoarea cuĭ? A evreilor, în contra cărora ziceţĭ d-v. că vă ridicaţi?

Eĭ atuncĭ cum rămîne cu devastatoriĭ toleraţi?

D. Zăgănescu: Să-ĭ împuşte.

D. Carp: Să facă ce va voi. Eu ştiŭ atît, că fie-care cetăţean într'o ţară civilizată trebuie să fie apărat în persoana şi averea sa. Şi dacă nu se poate să fie apărat altfel de autorităţi, atuncĭ fie cu puşca.

Căcĭ şi sîngele este de multe orĭ un îngrăşămînt care dă roade bune.

Dar care e situaţia evreilor? D-v. consideraţi, spune d. Carp, ca străinĭ pe toţĭ evreiĭ. Dar v'aţĭ întrebat dacă eĭ sînt saŭ nu supuşĭ aĭ alteĭ puterĭ? Dacă nu, cum rămîne această populaţie de 300,000 de oamenĭ?

Afară de sub protecţia legilor.

Apoĭ dacă este aşa, nu vă daţĭ seama de ura ce se aglomerează din generaţie în generaţie între aceste două naţiunĭ?

Şi d-voastră, prin atitudinea pe care o aveţi, ajutaţi la mărirea aceste urĭ. Scenele se vor repeta decĭ.

Nu uitaţĭ însă că cine seamînă vînt culege furtună.

Răspunsul d-luĭ Ferikide

D. Ferikide spune că se aştepta să se vorbească de scenele de Duminecă, dar d. Carp a discutat o chestie care nu trebuia să fie discutată.

Declară că proectul de lege al d-luĭ general Berendeĭ nicĭ n'a trecut prin consiliul de miniştri şi decĭ e un proect care nu are fiinţă.

D-sa repetă cele spuse în discursul de la Cameră relativ la împrejurările în care s'aŭ produs scandalurile Duminică.

Spune că nu trebue să se mire nimenĭ dacă studenţiĭ în chestiile naţionale sînt maĭ exuberanţĭ dar nu li se poate atribui lor scenele de Duminică. Acele scene aŭ fost făcute de oamenĭ certaţĭ cu justiţia şi de agenţĭ cu carĭ s'a întîlnit pe la biourile electorale sub guvernul conservator.

D-sa spune că evreiĭ aŭ provocat prin atitudinea lor, şi ca dovadă citeşte un pasagiŭ dintr'un manifest evreesc, în care se spune că agitaţia energică a evreilor a silit pe duşman să se supue.

Duşmanul spune d. Ferechide, sîntem noĭ (aplauze).

D-sa adaugă apoĭ că aceştĭ evreĭ se bazează pe alianţa izraelită şi la ea fac apel.

Trebue să ştie însă că noĭ nu vom ceda dinaintea nimănuĭ (apl.)

D. Ferekide spune că plînge ca şi d. Carp pe nenorociţiĭ cărora li s'aŭ spart prăvăliile şi guvernul tocmaĭ a discutat mijloacele de despăgubire.

D-sa termină, spunînd că ia act de declaraţia d-luĭ Carp că se vor maĭ întîmpla agitaţiĭ şi declară că guvernul e gata să le reprime. (apl.)

Replica d-luĭ Carp

D. *P. P. Carp* spune că e mulţumit că interpelarea d-sale a lămurit cel puţin un lucru: guvernul declară că legea d-luĭ general Berendeĭ n'are fiinţă.

D. *Perieţeanu-Buzăŭ*: A declarat că n'are *incă* fiinţă.

D. *Carp*: Primesc şi acest cuvînt şi sper că această lege, care e dăunătoare dezvoltăreĭ economice nu va avea nieĭ o dată fiinţă.

Constat cu mulţumire, spune maĭ departe d. Carp, că d. ministru a avut aci un ton mult maĭ drept de cît la Cameră. Inţeleg de ce în Camera de jos e alt spirit şi îĭ trebuia ministruluĭ un discurs maĭ înflăcărat ca să producă o diversiune.

D. Carp termină, spunînd încă odată că miniştriĭ ar face bine să chibzuiască serios, cînd li se va prezenta în consiliŭ legea Berendei şi să nu o admită.

Discuţia se închide.

D. M. Skina propune o moţiune de trecere la ordinea zileĭ prin care Senatul se declară mulţumit cu răspunsul ministruluĭ.

Moţiunea se votează.

Şedinţa se suspendă zece minute.

Interpelarea d-luĭ Racoviţă

D. Racoviţă îşĭ dezvoltă interpelarea relativă la lipsa de vagoane pentru transportul cerealelor. D-sa arată că din această cauză grînele se strică prin gărĭ şi în cele maĭ multe părţi nu sînt chiar nicĭ muşamale carĭ să le acopere.

S'aŭ făcut în unele părţĭ şoproane, dar neîmprejmuite, aşa că ploaia cu furtună strică şi maĭ răŭ grînele.

D-sa arată pagubele pe carĭ le suferă producătoriĭ şi comersanţiĭ din această cauză şi face apel la ministrul de lucrărĭ publice să ia măsurĭ de îndreptare.

Nu e destul, zice d. Racoviţă, să azistaţi la inaugurărĭ, faceţĭ o inspecţie pe linia Galaţĭ-Vasluĭ. Face apel apoĭ şi la d. Sturdza, care e ales de Tecucĭ, să puie o vorbă bună la ministerul lucrărilor publice. (Apl.).

D. I. F. Robescu spune că toate cîte le-a arătat d. Racoviţă sînt exacte. D-sa maĭ spune cîte-va din relele de carĭ suferă producătoriĭ. Aşa, cîntarul de la Dokurĭ nu se potriveşte cu cel de la gară, iar păzitoriĭ productelor — supraveghetoriĭ — sînt în mare parte oamenĭ eşiţi din puşcărie. Este exact ce a spus d. Racoviţă că se transportă cerealele cu vagoane deschise şi astfel se păgubesc mult producătoriĭ.

D-sa se plînge contra administraţieĭ C. F. şi spune că ar trebui să se facă o anchetă serioasă.

D. I. Brătianu răspunde că în mare parte arătările interpelatorilor sînt exacte. Dar cauza răuluĭ nu e aceea pe care o arată d-lor, ci însuşĭ sistemul în care se face comerciul de cereale la noi. Tot transportul, din întreaga ţară la porturile Brăila şi Galaţi, se cere să se facă în cîte-va zile. Or, aceasta e imposibil cu liniile, cu gările şi cu întreg materialul rulant de care dispun C. F. R. Ar trebui să cheltuim enorm pentru ca să se poată face acest transport aşa cum cer agricultoriĭ.

Neapărat însă, spune d-sa, că nicĭ situaţia de azĭ nu e cea maĭ bună. Şi dovadă că direcţia se gîndeşte s'o amelioreze este faptul că deja se construesc ateliere marĭ pentru reparat vagoanele, s'aŭ construit pe la unele gărĭ şoproane şi promite că va veni şi,—cu un credit pentru înmulţirea vagoanelor.

Face elogiĭ d-luĭ Saligny şi spune că dacă a dat importanţă inaugurărilor a făcut'o spre a da importanţa cuvenită lucrărilor carĭ contribue în realitate la progresul ţăreĭ şi spre a da o răsplată corpuluĭ technic care munceşte serios. (Apl.)

D. Dim. A. Sturdza are de adăogat ca de şi îĭ sînt dragĭ în special judeţele Tecucĭ şi Roman, ca om de stat se interesează de o potrivă de toată ţara.

Apără corpul technic şi se ridică contra propunereĭ d-luĭ Robescu de a se face o anchetă la gară.

D. Racoviţă spune încă odată că lucrurile staŭ răŭ şi face apel la miniştriĭ să ia măsurĭ. Iĭ pare răŭ însă că d-luĭ Sturdza nu-ĭ place ca membriĭ majorităţeĭ să-ĭ atragă atenţia asupra relelor din ţară, dar că d-sa nu poate să spue că e bine acolo unde e răŭ. (Apl.).

D. D. Sturdza spune că primeşte observaţiĭ, dar nu se poate lua după lucrurĭ neexacte.

Discuţia se închide.

Şedinţa se ridică.

INFORMATIUNI

Tablourile de inaintările în armată, ce se vor face pe ziua de 28 Noembrie, aŭ fost întocmite de ministerul de războiŭ.

Nicĭ o inaintare printre ofiţeriĭ superiorĭ nu se va face de o cam dată.

Ministerul lucrărilor publice a cerut avizul consiliuluĭ sanitar superior dacă poate saŭ nu să redeschidă şcoala de podurĭ şi şosele.

Consiliul sanitar a răspuns că, de oare-ce descreşterea febreĭ tifoide nu este pe deplin confirmată, şcoala nu poate fi încă deschisă.

Ministerul lucrărilor publice a dat o circulară către inginerii- şefĭ din judeţe ca să inainteze ministeruluĭ pînă la 1 Ianuarie un tabloŭ de toate lucrările carĭ s'aŭ făcut în cursul anuluĭ 1897—98,

La 1 Decembre va începe a funcţiona şcoala de copiĭ de trupă ce s'a înfiinţat de către ministerul de răsboiŭ la monăstirea Dealuluĭ din judeţul Dîmboviţa.

Sîmbătă, 29 Noembrie, d. Danieleanu, decanul barouluĭ advocaţilor din Capitală, va ţine o conferinţă juriatică în sala palatuluĭ de justiţie.

Comerciantul Carpenişeanu, din strada Lipscanĭ, a fost declarat în stare de faliment.

Pasivul trece peste suma de 800000 leĭ.

Inaintările la gradul de general se vor face după întoarcerea prinţipeluĭ Ferdinand în ţară.

Cercetările în afacerea celor 20,000 leĭ de la Eforia spitalelor civile se urmează cu multă activitate de către d. judecător de instrucţie Urlăţeanu.

Erĭ aŭ fost chemaţĭ la instrucţie maĭ multĭ funcţionarĭ de la Eforie, cărora li s'a luat interogatoriul.

Comisiunea judecătorească de sub preşedinţia d-luĭ Schina, preşedintele Curţeĭ de apel din Bucureştĭ, se va întruni astăzĭ pentru a judeca pe ŭn învăţător din judeţul Vîlcea, dat în judecata comisiuneĭ în urma avizuluĭ consiliuluĭ permanent al instrucţiuneĭ.

Cu ocazia avansăreĭ sale la gradul de locot.-colonel, d. maior Averescu, ataşat militar la Berlin, va fi numit director al şcoaleĭ de cavalerie.

Erĭ a avut loc la ministerul de domeniĭ licitaţia pentru arendarea bufetuluĭ de la şosea, care s'a adjudecat asupra d-luĭ I. Stănculescu, comerciant, cu suma de 8,560 leĭ.

Ministerul de interne a dat ordin tuturor prefecţilor din ţară ca pînă la primăvara viitoare să termine lucrările de asanare a locurilor din departamentul fie-căruĭ judeţ.

Maĭ multĭ cetăţenĭ din Roşioriĭ de Vede aŭ înaintat o petiţiune ministruluĭ de justiţie, prin care cer să s deschidă o anchetă judecătorească şi financiară care să constate gestiunea societăţeĭ «Albina» din acel oraş.

Ministerul de domeniĭ a însărcinat pe d. C. M. Ionescu, sub inspector silvic, ca împreuna cu d. Bănescu, inginer al judeţuluĭ Constanţa, să aleagă locurile pentru vatra noilor sate şi terenurile de cultură ce urmează a se da noilor coloniĭ.

Comisiunea însărcinată de sinod şi de ministerul cultelor cu cercetarea situaţieĭ tipografieĭ cărţilor bisericeştĭ lucrează actualmente în acest scop. In curînd comisiunea îşĭ va termina lucrarea.

D. dr. Minovicĭ, profesor la şcoala superioară de farmacie, a înaintat ministeruluĭ de interne un raport asupra expertizelor chimico-legale din Germania.

D. dr. Minovicĭ în raportul săŭ conchide la o reorganizare a serviciuluĭ chimico-legal din Bucureştĭ care, după d-sa, ar trebui să fie trecut la ministerul de justiţie.

D. Brăescu, junimist şi cunoscut teoretician antisemit, care perorează la Capşa contra evreilor, dar care a dezaprobat ororile de Duminică, a declarat erĭ unuĭ redactor al nostru că, faţă cu discursul şefuluĭ junimiştilor, „işĭ pune opiniile în buzunar şi urmează, ca soldat disciplinat, pe şeful gogomanilor"!

Luăm act!!

D. Carcalechi, inginer şef de divizie de la serviciul construcţiunilor, a demisionat din cadrele corpuluĭ technic, pentru a'şi regula drepturile la pensie.

D. Rosetti Solescu, ministrul nostru la Petersburg, a sosit în Capitală.

Erĭ aŭ fost depuşĭ la Văcăreştĭ, din ordinul d-luĭ judecător de instrucţie Hamangiu, cincĭ „cetăţenĭ" din aceia carĭ aŭ luat parte activă la devastările de Duminică.

Erĭ, la orele 4, a încetat din viaţă d. Dimitrie Dimitriu, inspector administrativ şi prefect al judeţuluĭ Teleorman.

Moartea l-a provenit în urma unuĭ acces de astmă.

In consiliul de miniştri ţinut alaltăerĭ sub preşidenţia d-luĭ Sturdza s'a hotărît despăgubirea tuturor comercianţilor supuşĭ străinĭ carĭ aŭ suferit pagube cu ocazia devastărilor de Duminică.

Această hotărîre s'a luat în urma uneĭ întrevederĭ pe care a avut'o d. Sturdza cu d. Fonton, ca reprezentant al plenipotenţiarilor Rusieĭ, Germanieĭ, Franţeĭ, Austro-Ungarieĭ şi Italieĭ, căruia a promis că guvernul va despăgubi pe supuşiĭ respectivĭ.

Oprirea întrunirilor evreeştĭ

Iată circulara adresată erĭ de d. Pherekyde, ministru de interne, către toţĭ prefecţiĭ din ţară şi către poliţia Capitaleĭ:

„Pe timpul din urmă, in diferite oraşe din ţară, evreiĭ străinĭ aŭ ţinut intrunirĭ. Guvernul de la inceput ar fi putut să impedece asemenea intrunirĭ, intemeiându-se pe dispoziţiunile pozitive ale art. 26 din Constituţiune, care nu dă dreptul a se intruni de cât Românilor, şi dacă aceasta nu s'a făcut, s'a crezut că aceştĭ străinĭ nu vor abuza de toleranţa ce li s'a acordat până a provoca dezordinea.

„Astă-zĭ insă, când intrunirile aŭ devenit atât de provocătoare. dând loc la excesele regretabile pe carĭ am avut mâhnirea de a le constata in Capitală, sunt nevoit, conform şi cu declaraţiunea făcută in faţa parlamentuluĭ, ca in interesul linişteĭ şi ordineĭ publice, să vă rog, d-le prefect, ca pe viitor, in mod absolut, să interziceţĭ orĭ-ce intrunire ce vor voi a ţine străiniĭ, făcându-le cunoscut că acest drept nu le este recunoscut de legile ţăreĭ.

Ministru, (s) *M. Pherekyde.*

Urmarea procesuluĭ torturatorilor

Erĭ s'aŭ început la secţia II-a a Curţeĭ de apel de Ilfov pledoariile în procesul torturatorilor de la poliţie.

Inainte de a se da cuvîntul d-luĭ advocat Gogu Florian, preşedintele ia interogatorul luĭ Gh. Paraschivescu, care declară următoarele: „Am fost ridicat noaptea din casa mea, comisarul m'a dus la arestul poliţieĭ şi m'a închis împreună cu Grigore Trandafirescu, Bobin şi Ilie Porenda.

Grigore Trandafirescu

„Fiind scos în sală, m'am pomenit cu aghiotantul inspectoruluĭ care începu să'mĭ tragă cu pumnul în fălcĭ. Dus înapoĭ în arestul comun, am rămas acolo pînă la ora 2 dimineaţa, cînd am fost dus în odaia siguranţeĭ unde se afla Mişu Cantuniari. Acesta începu să mă bată şi nu mă lăsă din ghiarele sale de cît după ce am căzut jos.

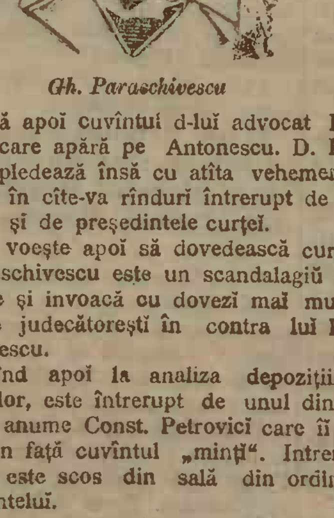
„D'aci, urmează Paraschivescu, am fost dus în altă cameră, unde se aflaŭ Ionel Antonescu şi Romalo. Aci începură deabia adevăratele torturĭ. Cel d'întîĭ care se repezi la mine a fost Romalo. El m'a lovit cu pumniĭ în ochĭ şi peste cap; ostenit, cedă locul luĭ Antonescu care mă lovi cu pumniĭ în gură pînă îmĭ rupse douĭ dinţĭ".

După această declaraţiune, preşedintele curţeĭ dă cuvîntul d-luĭ advocat Gogu Florian care într'o pledoarie entuziastă arată cum Paraschivescu a fost maltratat pentru că a îndrăznit să se opue bandelor poliţieneştĭ carĭ aŭ vîrsat sîngele cetăţenilor Capitaleĭ.

D. Florian arată apoĭ cum d. Paul Stătescu s'a contrazis în depunerea sa, căutînd să salveze situaţia agenţilor poliţieĭ, şi cere ca Antonescu şi Romalo să fie condamnaţi pentru a servi de exemplu tuturor acelora carĭ ar voi să imiteze torturile comise de eĭ.

*

După d. Florian vorbeşte procurorul general Stătescu care susţine acuzarea, cerînd condamnarea inculpaţilor.

Gh. Paraschivescu

Se dă apoĭ cuvîntul d-luĭ advocat Petrovicĭ care apără pe Antonescu. D. Petrovicĭ pledează însă cu atîta vehemenţă că este în cîte-va rînduri întrerupt de d. Florian şi de preşedintele curţeĭ.

D-sa voeşte apoĭ să dovedească curţeĭ că Paraschivescu este un scandalagiŭ de profesie şi invoacă cu dovezĭ maĭ multe sentinţe judecătoreştĭ în contra luĭ Paraschivescu.

Trecînd apoĭ la analiza depoziţiilor martorilor, este întrerupt de unul dintre aceştia anume Const. Petrovicĭ care îĭ aruncă în faţă cuvîntul „minţĭ". Intrerupătorul este scos din sală din ordinul preşedinteluĭ.

După trecere de cîte-va minute, în care timp şedinţa fu suspendată, se dă cuvîntul d-luĭ I. Iancovescu şi apoĭ d-luĭ Costică Stoicescu, carĭ susţin nevinovăţia d-lor Antonescu şi Romalo, cerînd un verdict de achitare.

Fiind orele 6 seara, preşedintele curţeĭ anunţă pronunţarea sentinţeĭ pentru astăzĭ.

Lex.

Retragerea legeĭ Berendeiŭ

Din toată discuţia făcută în Cameră şi Senat asupra scandalurilor de Duminică, un fapt important e de reţinut.

Guvernul, prin glasul d-luĭ Pherichide, ministru de interne, a declarat erĭ la Senat că proectul de lege relativ la recrutarĭ, elaborat de d. general Berendeiŭ, şi care a dat naştere la toată agitaţia din zilele trecute *nu există încă, de oare ce n'a fost trecut prin consiliul de miniştri.*

*

Ce însemnează această declaraţie?

Uniĭ o interpretă în sensul că d. general Berendeiŭ a fost silit să renunţe la proectul săŭ.

Alţiĭ spun că în consiliul de miniştri se va modifica cu totul partea relativă la evreĭ.

A treia versiune este că guvernul a pus pe d. Pherichide să facă declaraţia de erĭ de la Senat numaĭ pentru a-şĭ face situaţia uşoară în faţa interpelăreĭ d-luĭ Carp.

*

Care este adevărul?

Fiind dat cinizmul guvernuluĭ actual, versiunea din urmă ar fi poate cea maĭ probabilă.

Maĭ este un fapt care intăreşte această părere. Atitudinea pe care a avut'o d. Berendeiŭ la Senat, când a făcut d. Pherichide declaraţia.

Intr'adevăr, d. general Berendeiŭ a râs semnificativ şi la un moment dat a vroit chiar să ceară cuvântul, dar colegiĭ săĭ l'aŭ oprit.

De alt-fel se ştie că proectul d-luĭ ministru de războiŭ a fost anunţat prin mesagiul regal, Voinţa a anunţat cu amănunte coprinsul luĭ şi d. general Berendeiŭ a declarat categoric ziariştilor carĭ l'aŭ intervievat că nu modifică partea relativă la evreĭ.

*

A cedat oare d-l general Berendeiŭ presiunilor colegilor săĭ, speriaţĭ de agitaţia la care a dat naştere acest proect de lege?

Este posibil. Dar guvernul n'a făcut o declaraţie categorică asupra acestuĭ punct. D. Pherichide a spus numaĭ că proectul de lege nu are fiinţă, de oare ce n'a trecut prin consiliul de miniştri.

Se poate ca guvernul, care nu-l agrează pe generalul Berendeiŭ impus la minister de rege, să-ĭ respingă proectul pentru a se scăpa de d-sa.

De alt-fel se ştie că actualul ministru de războiŭ este în complectă neînţelegere cu d. Sturdza, care ar dori să dea portofoliul războiuluĭ d-luĭ general Pilat.

*

In orĭ-ce caz, declaraţia făcută de d. Pherichide angajează guvernul. Si orĭ cât de anodină ar fi acea declaraţie, împrejurările in carĭ a fost făcută arată că guvernul are conştiinţa că proectul generaluluĭ Berendeiŭ a produs agitaţia şi că această agitaţie nu va înceta cît timp proectul nu va f retras.

Dacă însă declaraţia făcută de d. Pherichide a fost numaĭ o stratagemă, guvernul nu a fost de loc dibaciu. El a comis un act condamnabil şi ar zugrăvi intr'un mod detestabil actual guvern.

In tot cazul vom azista la o nouă criză provocată de neinţelegerile cu ministrul de războĭ.

Rep.

Presa şi devastările

Maĭ toată presa, afară de cea colectivistă, condamnă excesele de Duminica trecută, blamînd atitudinea guvernuluĭ cu această ocaziune.

Constituţionalul spune:

Se comit sălbăticiĭ; organele siguranţiĭ publice nu'şi înţeleg orĭ nu voesc să'şĭ îndeplinească datoria lor de căpetenie, bunul renume al ţăreĭ este atins—şi ministrul însărcinat în special cu ordinea publică, aruncă vina pe alţiĭ, se scuzează că n'are destulă poliţie şi că nu se aştepta să se întîmple ce s'a întîmplat, dar de şi n'are destulă poliţie, garantează dînsul— garanţia d-luĭ M. Ferechide!—că n'o să se maĭ întîmple nicĭ odată aşa ceva.

Drapelul conchide revista sa de erĭ cu următoarele:

Din parte-ne, adresîndu-ne locuitorilor Capitaleĭ, le vom spune că nu putem găsi cuvinte destul de puternice pentru a-ĭ îndemna să nu se lase a fi tîrîţĭ pe povîrnişurile patimilor, chiar dacă eĭ ar avea convingerea că trebue să combată din răsputerĭ mişcarea evreiască.

Nimic nu vine maĭ în defavorul uneĭ ideĭ, fie ea cea maĭ mare şi maĭ sublimă de cît violenţa întrebuinţată ca mijloc de convingere saŭ de luptă.

Dreptatea, care la început agitase în favoarea evreilor pămîntenĭ şi apoĭ luase partea antisemiţilor împotriva lor, acuma iarăşĭ începe a o scălda,—în pagina 3-a regretînd devastările şi în pagina 1-a constatînd un puternic curent antisemit în ţară.

Epoca ne dă spectacolul curios al uneĭ lupte între două păreri în aceeaşĭ gazetă părerea directoruluĭ şi acea a redacţieĭ.

L'Indépendance roumaine rezumă ast-fel:

D. Ferichide a complicat situaţia. In urma declaraţiilor sale, nu poliţia singură poate fi făcută responsabilă de actele vandalice ce s'aŭ petrecut în Capitală. In toate cazurile aceste procedeurĭ ale guvernuluĭ ne aruncă cu 30 de anĭ îndărăt. Romînia nu poate primi această dare înapoĭ.

Liberalul şi *Voinţa* scuză guvernul şi poliţia că aŭ fost surprinşĭ de evenimente.

Timpul zice:

Ceeace nu primim, ceeace nu vom primi nicĭ odată este ca guvernele să studieze chestile sociale cu bîte şi cu drugĭ de fier, şi să restabilească legalitatea cu bande de partizanĭ, carĭ azĭ sparg la evreĭ şi mîine Dumnezeŭ ştie unde.

Intrunirea majorităţilor

Guvernul a convocat majorităţile la Senat. Aŭ azistat foarte mulţĭ deputaţĭ şi senatorĭ.

D. Dim. Sturdza a spus că va convoca majorităţile regulat o dată pe săptămînă ca să le comunice proectele maĭ

importante carĭ vor trebui să fie votate în cursul săptămîneĭ. Pentru acum atrage atenţia asupra convenţieĭ comerciale cu Turcia şi asupra legeĭ instrucţiuneĭ.

D. Al. Enacovicĭ luînd cuvîntul, spune că neapărat majorităţile vor vota aceste proecte de legĭ dar este altă chestie. Noĭ ştim că e dezbinare în partid şi am numit o delegaţie ca să tranşeze chestia.

D. Beloescu vorbeşte în acelaşĭ sens; d-sa spune că partidul merge răŭ cu actuala conducere şi trebue să se ia măsurĭ de îndreptare. D-sa se întinde maĭ mult asupra chestieĭ evreeştĭ şi spune că toate institutele financiare şi în special Banca Naţională fac numaĭ treburile evreilor; trebuesc create instituţiĭ naţionale.

D. Porumbaru răspunde d-luĭ Enacovicĭ, că delegaţia aleasă ca să trateze asupra neînţelegerilor din partid, după ce a lucrat într'o seară pînă la 8, a ales o comisie de patru persoane ca să lucreze maĭ expeditiv, de oare ce era a doua zi la ordinea zileĭ alegerea birourilor. Aŭ aşteptat de atuncĭ ceĭ din comitet ca să maĭ fie convocaţĭ, dar d. Sturdza nu i-a maĭ convocat.

(D. Lascar care era înscris cedează d-luĭ Aurelian).

*

D. Aurelian spune că neînţelegerile carĭ există sunt maĭ ales de procedură. Face iarăşĭ istoricul venireĭ sale la putere şi arată cum pentru a nu desbina partidul s'a retras cînd d. Sturdza a început să'ĭ facă dificultăţĭ.

D-sa a fost tot-d'auna soldat devotat partiduluĭ şi aşa va rămîne. Neînţelegerile sînt trecătoare. Este însă de părere că trebue să se numească un comitet al partiduluĭ cu care să se consulte guvernul în chestiile serioase.

Executarea d-luĭ Sturdza

D. V. Lascar *a făcut un adevărat rechizitoriŭ d-luĭ Sturdza. D-sa a arătat că ceeace desparte pe drapeliştĭ de d. Sturdza este chestia naţională sub toate formele eĭ.*

D. Lascar a arătat că prima greşală pe care făcut'o d. Sturdza a fost escluderea d-luĭ Fleva din minister, escluderea pe care a făcut'o d. Sturdza fără ca să fi ştiut nicĭ chiar colegiĭ săĭ. Pe d-sa l'a pus să interpeleze atuncĭ asupra crizeĭ şi s'a supus, fără să ştie de ce e vorba, fiindcă şeful partiduluĭ ĭĭ ceruse aceasta. Şeful trebue urmat orbeşte, spune d. Lascar, da, însă atîta timp cît e cel puţin un om norocos în întreprinderile sale, dar d. Sturdza în actele sale a făcut numaĭ greşelĭ.

D. Lascar spune că a fost proclamat şef după ce a rostit la Senat discursul în chestia naţională. Dar ce a rămas din acel discurs cînd a venit la putere? Scuzele de la Iaşĭ, expulzarea macedonenilor şi declaraţia făcută cînd i s'aŭ cerut banĭ pentru şcolile macedoneştĭ, că nu are banĭ pentru străinĭ. A maĭ rămas afacerea Ieszenszky şi acum scandalul cu evreiĭ. Vorbeşte apoĭ de afacerea mitropolituluĭ.

Eĭ bine, un asemenea şef poate să fie urmat orbeşte? se întreabă d. Lascar. Fără îndoială că nu. De aceea d-sa susţine înfiinţarea comitetuluĭ diriginte care să fie consultat în chestiile marĭ. Dacă ar fi existat acest comitet nu s'ar fi prezentat legea Berendeiŭ saŭ cel puţin s'ar pregăti şi apărarea actuluĭ ce se face.

D-sa nu spune că d. Sturdza e un trădător, dar e răŭ înconjurat. Nu are în jurul săŭ de cît oamenĭ micĭ la suflet şi planurile acestora chiar d. Sturdza nu le înţelege.

N'am cerut nicĭ odată portofoliĭ, spune d. Lascar. Am cerut numaĭ un minister Stătescu şi dacă d. Stătescu nu vrea, să intre cel puţin în ministerul d-luĭ Sturdza oamenĭ ca d-niĭ Aurelian, Giani etc. Trebue să avem o garanţie că partidul nu maĭ e condus ca pînă acum în chestia naţională.

D. Sturdza spune că nu s'a opus nicĭ odată, din contra, ĭ-a oferit d-luĭ Stătescu să ia preşidenţia, şi drapeliştilor tot-d'auna le-a oferit treĭ portofoliĭ, dar toţĭ l'aŭ refuzat. D-sa e pentru concentrarea partiduluĭ.

D. Pallade apără pe d. Sturdza, maĭ ales în chestia Ghenadie şi îl declară mare patriot.—Mameluciĭ îl aplaudă frenetic şi d. Pallade ĭĭ acuză pe drapeliştĭ că umblă cu intrigĭ.

D. Sturdza ia iarăşĭ cuvîntul, mulţumeşte d-luĭ Pallade pentru laudele ce ĭ-a adus, apoĭ declară:

Eŭ am primit puterea nu de la d. Lascar ci de la rege, prin urmare cît timp m. s. nu mă găseşte incapabil şi cît timp voiŭ avea concursul majorităţilor, voiŭ merge înainte căcĭ am răspundere faţă de partid şi de ţară.

La orele 12 şi jum. consfătuirea s'a sfîrşit.

Rep.

OFICIALE

* D. Eduard Seymon, licenţiat în farmacie, a fost numit în postul de intendent al spitaluluĭ rural Voineştĭ, din judeţul Dîmboviţa, în locul d-luĭ Stelian R. Dudăŭ, trecut în altă funcţie.

* D. Constantin Chiricescu, profesor la facultatea de teologie, a fost numit director al tipografieĭ cărţilor biericeştĭ, în locul archiereuluĭ Valerian Rîmniceanu, demisionat.

* D-niĭ doctorĭ V. Chernbah şi I. Stefanovicĭ, membri aĭ consiliuluĭ general al judeţuluĭ Dorohoiŭ, aŭ fost numiţĭ în funcţiunile onorifice de membri în consiliul de higienă şi salubritate publică al aceluĭ judeţ.

Ediţia de seară

Telegrame

— Serviciul „Agenţieĭ Romîne" —

Delegaţiunile austro-ungare

Viena, 25 Noembrie.—La şedinţa delegaţiuneĭ austriace d-nul preşedinte Thun reaminteşte meritele amiraluluĭ Steinerek şi esprimă sentimentele sale de condoleanţă.

Generalul de Krieghamer, ministru de rezbel, declară ca falşă aserţiunea după care soldaţiĭ ar fi cîntat cîntece naţionale în timpul ultimelor turburărĭ. Ministrul afirmă că armata respinge ea însă-şĭ, or-ce încercare de a transplanta veleităţĭ naţionale.

Orĭ-ce soldat, orĭ-căreĭ naţionalităţĭ ar aparţine, îşĭ va face datoria faţă de invazia din, năuntru saŭ din afară.

Toate naţionalităţile sînt de o potrivă stimate în armată (aplause viĭ.)

Viena 25 Noembrie.—Delegaţia austriacă a adoptat bugetul ordinar şi cel extraordinar al rezbeluluĭ şi un credit suplimentar de 7.500.000 fiorinĭ.

Demisia luĭ Abrahamovicĭ

Viena, 25 Noembrie. — D-nu Abrahamovicz, preşedintele Camereĭ deputaţilor, a declarat el însuşĭ în mod spontaneŭ şefilor cluburilor, că conştient de datoriile sale, îşĭ va da demisia de la preşidenţie îndată ce se va fi stabilit înţelegerea relativă la ordonanţele limbilor în Boemia, şi îndată ce toate dificultăţile dintre majoritate şi minoritate vor fi aplanate şi se va fi asigurat o soluţiune favorabilă compromisuluĭ provizoriŭ.

Turburările din Boemia

Praga, 25 Noembrie.—In maĭ multe oraşe cehe din provincie s'aŭ spart geamurile caselor evreilor. S'aŭ făcut cîte-va arestărĭ.

In cele-l'alte oraşe din Boemia domneşte linişte.

Minoritatea şi cabinetul Gautsch

Viena, 25 Noembrie.— Conferinţa comună a şefilor partidelor opoziţieĭ a decis să trimeată o delegaţiune compusă din deputaţiĭ Conte Stuergh şi Funke, la ministrul-preşedinte pentru a-ĭ comunica răspunsul partidelor germane asupra propunerilor de mediaţiune făcute în privinţa ordonanţelor privitoare la limbĭ. După «Fremdenblatt», răspunsul ar fi negativ.

Creştiniĭ-socialĭ aŭ decis să procedeze în mod solidar cu deputaţiĭ germanĭ aĭ Boemieĭ.

De pretudindenĭ

Viena, 25 Noembrie.— Delegaţiunea austriacă a adoptat bugetul ţărilor ocupate.

Roma, 25 Noembrie.— Nu se ştie nimic oficial în privinţa crizeĭ ministeriale. *Opinione* zice că d. di Rudini a invitat pe d. Zanardelli să intre în cabinet, dar acesta a declinat această propunere cu toate insistenţele amicilor săĭ.

Debreczin, 25 Noembrie.— O bătaie s'a întîmplat astă-seară la teatru între un ofiţer şi un ziarist. Acest din urmă ofensînd pe ofiţer, aceasta l'a pălmuit. Ziaristul a lovit atuncea pe ofiţer în faţă cu binoclul săŭ. Ofiţerul a scos sabia şi a rănit grav pe ziarist.

S'a deschis o anchetă.

Portau-prince, 25 Noembrie.— Guvernul din Haiti a acordat Germanieĭ toate satisfacţiunile cerute.

Paris, 25 Noembrie.— D. de Fonton, ministru sub guvernul de la 16 Maiŭ, a murit.

Atena, 25 Noembrie. — Consiliul de disciplină a decis să reformeze pe căpitanul Anastasian, pentru afacerea torpilelor fără capsule.

Camera va fi convocată probabil pentru lunĭ, spre a aproba tratatul de pace definitiv.

Afacerea Dreyfus

La Senat

(Serviciul telegrafic al „Agenţieĭ Romîne")

Paris, 25 Noembrie.— S'aŭ luat precauţiunĭ în împrejurimile Senatuluĭ pentru a împiedica orĭ-ce manifestaţie. Curioşiĭ sînt numeroşĭ.

Pe la orele 2 şi jum. o bandă de studenţĭ trec pe dinaintea Senatuluĭ mergînd la şcoala de drept şi strigă: Huiduiţĭ pe Scheurer-Kestner! Huiduiţĭ ziarul «Figaro»!

Paris, 25 Noembrie.—*Senat.* Afluenţă mare; mare animaţie.

D-nu Scheurer-Kestner cere să interpeleze guvernul în privinţa afacereĭ Dreyfus. Se ordonă îndată discuţia.

*

D-nu Scheurer-Kestner zice că în mijlocul evenimentelor aşa de multiple şi aşa de confuze ale afacereĭ Dreyfus, a păstrat o rezervă ce va continua să observe pînă la sfîrşitul instrucţiuneĭ, căcĭ îĭ este dictată de conştiinţa sa.

D-nu Scheurer-Kestner n'a lăsat dosarul săŭ preşedinteluĭ consiliuluĭ, dar l'a pus sub ochiĭ săĭ cu toate actele sprijinitoare. Presa m'a atacat în privinţa acesteĭ vizite, zice d-nu Scheurer-Kestner, dar am găsit şi printre ziare concursurĭ dezinteresate şi viteze. (Exclamaţiunĭ, zgomot prelungit) şi în parlament; am găsit concursurĭ de asemenea şi în literatură.

*

D-nu preşedinte al consiliuluĭ îmĭ zice că n'avea calitate să primească actele mele, dar le-am arătat. Mi-a răspuns că Dreyfus este culpabil, şi l'am întrebat atuncĭ pe ce acte sprijină convingerea sa (întreruperĭ violente) oferind să declar în mod public că m'am înşelat dacă nu s'o da dovadă de aceasta.

Preşedintele consiliuluĭ a protestat, rugăminţile mele aŭ rămas nefolositoare şi mi-a zis că n'are să ţie seamă de observaţiunile mele.

D. Scheurer-Kestner **adaogă:** *Dacă Dreyfus n'a fost condamnat pe baza borderouluĭ, atuncĭ a fost condamnat pe baza altor acte necomunicate apărăriĭ. Am cerut guvernuluĭ să provoace revizuirea procesuluĭ; mi s'a refuzat.*

Oratorul ar fi voit, din patriotism, ca acţiunea revizuireĭ să vie din partea guvernuluĭ, procedura ar fi avut ast-fel maĭ multă promptitudine şi demnitate.

In urma denunţăriĭ luĭ Mathieu Dreyfus în contra maioruluĭ Esterhazy, orĭ-ce echivoc a dispărut. Depunerea plîngeriĭ mele în mînele ministeruluĭ de justiţie n'ar fi schimbat situaţia actuală.

D. Scheurer-Kestner speră că ministrul de rezbel va remite borderoul noiĭ instrucţiunĭ, justiţia va zice atuncea cine avea dreptate.

*

D. Scheurer-Kestner blamează guvernul că a afirmat culpabilitatea luĭ Dreyfus (protestărĭ) dacă expertiza dovedeşte că borderoul nu este al luĭ Dreyfus. Borderoul este fondul afaceriĭ şi dacă guvernul nu vrea să ţie seamă de el, pentru ce s'a deschis o anchetă? Oratorul termină protestînd în contra acelora carĭ aŭ amestecat armata cu o afacere judiciară şi carĭ aŭ putut să acuze pe ultimul deputat din Alsacia-Lorena că atacă armata. Speră că se va repara o mare nedreptate (câte-va aplauze).

*

Generalul Billot, răspunde că d-nu Scheurer-Kestner nu i-a lăsat nicĭ un act şi se întreabă ce trebuia să facă în aceste condiţiunĭ. D. Scheurer-Kestner pretinde că borderoul este singura bază a procesuluĭ şi că e loc de o revizuire. Ministrul de rezbel declară că a făcut cea ce trebuiea să facă şi că nu s'a înlăturat nicĭ un act în timpul instrucţiuneĭ (aplause).

Ministrul n'a eşit din dreptul săŭ afirmînd că Dreyfus este culpabil şi o repetă (aplauze).

Conştiinţa armateĭ n'ar putea fi liniştită dacă s'ar crede că un condamnat este inocent.

S'a zis că cuvintele ministruluĭ puteaŭ să aibă vr'o influenţă asupra instrucţieĭ.— Orĭ ce s'ar zice, cele două afacerĭ nu sînt în legătură; ceea ce s'a voit, este o revizuire printr'o mişcare indirectă.— Lăsaţĭ justiţia să-şĭ îndeplinească opera: gîndiţĭ-vă la armată aşa de supusă, aşa de patriotă; gîndiţĭ-vă la Francia; (aplauze viĭ.)

*

D-nu Méline zice: Dreptul şi datoria generaluluĭ Billot era de a afirma autoritatea lucruluĭ judecat, iar nu ministruluĭ de războiŭ era dat să facă el însu şi revizuirea procesuluĭ.— Cît despre mine am declarat d-luĭ Scheurer Kestner că n'aveam calitate să primesc dosarul săŭ.— Am observat d-luĭ Scheurer Kestner, într'o a doua conversaţie că este cu neputinţă de a prelungi o polemică aşa de primejdioasă şi că singurul mijloc este de a merge să găsească pe ministrul de justiţie, dacă avea acte noĭ.— Interesaţiĭ aŭ preferit un alt mers şi justiţia militară este sesizată de afacerea maioruluĭ Esterhazy; alt-ceva nu este nimic— Guvernul a urmat singurul fir conducător ce a avut în mijlocul pasiunilor deslănţuite (aplauze.)

*

Trebue ca, să înceteze: campaniile preseĭ căcĭ aŭ făcut deja mult răŭ onoareĭ armateĭ. — Interesele apărăreĭ trebue să rămîie în afară de orĭ-ce discuţie, căcĭ este vorba de fapte care privesc interesele noastre cele maĭ esenţiale, care trebuesc să rămîie secrete.— Cea maĭ mică indiscreţie, în asemenea materie, ar putea avea consecinţele cele maĭ grave. (Aplauze numeroase.)

*

D-nu Le Prevost acuză pe d-nu Scheurer Kestner că a făcut o operă anti-patriotică şi anti-franceză.

D-nu Trarieux zice că justiţia nu este infailibilă şi aprobă purtarea d-luĭ Scheurer Kestner. (Intreruperĭ prelungite,) Discuţia s'a închis,

S'aŭ depus maĭ multe ordine de zi şi Senatul adoptă în unanimitate de 231 votanţĭ ordinea de zi aprobînd declaraţiunile guvernuluĭ.

Şedinţa se ridică.

Paris, 25 Noembrie.— Cîţĭ-va studenţĭ aŭ încercat să meargă după amiazĭ să manifesteze în faţa ziaruluĭ Figaro, dar poliţia ia împrăştiat înainte ca să fi ajuns în faţa birourilor ziaruluĭ.

Paris, 25 Noembrie.— Manifestaţia în contra ziaruluĭ Figaro număra vr'o sută de studenţĭ. Un ofiţer de vardiştĭ a fost rănit şi a avut urechea tăiată. S'aŭ dresat procese-verbale în contra a 5 năvălitorĭ.

*

Paris, 25 Noembrie.— Senat. D-nu Scheurer-Kestner luînd cuvîntul după generalul Billot, a zis că ţine să mulţumească ministruluĭ de rezbel pentru declaraţiunile sale. A declarat că ştia bine că ministrul n'a voit să sustragă nicĭ un act instrucţieĭ şi că era aproape inutil de a i-o spune. Totuşĭ, ţine să mulţumească generaluluĭ Billot şi ia act de declaraţiunile sale, zicînd că se vor supune instrucţieĭ toate actele precum şi faimosul borderoŭ.

Impresia ce domneşte în culoarile este aceasta: de şi discuţia n'a destăinuit nimic noŭ, totuşĭ situaţia este maĭ netedă. Certitudinea că toate actele dosaruluĭ, precum şi faimosul borderoŭ, vor fi supuse consiliuluĭ de rezbel, este o nouă garanţie de imparţialitate.

Ultime informaţiunĭ

Direcţia căilor ferate a construit în curtea docurilor din Galaţĭ vre-o 15 magaziĭ pentru a înlesni ast-fel angrosiştilor o intrepozitare separată a mărfurilor şi o reexpediare maĭ sistematică.

Regina a asistat aseară la reprezentaţia Teatruluĭ Naţional. Pe la sfîrşitul pieseĭ *Bolnavul Inchipuit*, regina şi doamnele de onoare carĭ o însoţeaŭ, s'aŭ speriat de zgomotul produs de o lampă electrică din loja regală, care s'a stins de-odată.

Micul accident n'a fost observat de cît de cîte-va persoane din apropierea lojeĭ regale.

Comitetul naţional studenţesc a ţinut aseară şedinţă în localul Ligeĭ din strada Nouă. S'a discutat dacă campania antisemită trebuie saŭ nu dusă înainte. După o discuţiune de maĭ bine de două ore, comitetul s'a despărţit fără a lua vre-o hotărîre în această privinţă.

Astă-seară comitetul se va întruni din noŭ pentru a discuta această chestiune.

Consiliul comunal al Capitaleĭ a fost convocat în sesiune extra-ordinară pentru Marţĭ 2 Decembrie.

Prima chestiune care va fi luată în discuţiune, va fi iluminarea cu electricitate a străzilor Capitaleĭ.

D. general Candiano-Popescu, comandantul trupelor din Tîrgovişte, a sosit în Capitală.

Pînă acum nicĭ o contestare nu s'a făcut la listele electorale ale Camereĭ de comerciŭ.

Listele definitive vor fi afişate pe străzile Capitaleĭ la 8 Decembrie.

Din Galaţĭ ni se vesteşte că la corpul flotileĭ de acolo, fiind vorba de o crimă de înaltă trădare, s'ar fi orînduit o mare şi serioasă anchetă.

In ziua de 29 Noembrie se va face recepţia definitivă a nouluĭ local al şcoaleĭ de meseriĭ din Iaşĭ.

D-niĭ ingineri Maimarolu, Radu şi Ţăruşeanu vor asista din partea ministeruluĭ de lucrărĭ publice.

Vinerĭ, 28 Noembrie, a 20-a aniversare a luăreĭ Plevneĭ, se va oficia la biserica din Dealul Spireĭ un Te-Deum, la care va asista şi regele.

Seara, ca de obiceiŭ, se va da la palat un prînz militar.

Comisiunea însărcinată cu întocmirea proectuluĭ pentru modificarea legeĭ drumurilor şi-a terminat lucrările.

D. Ionel Brătianu, ministrul lucrărilor publice, îl va supune zilele acestea aprobăreĭ consiliuluĭ de miniştri.

Astă noapte la magazinul de încălţăminte «La lumea elegantă» din calea Victorieĭ s'aŭ tăiat cu un diamant geamurile de la ferestre şi uşĭ.

Fraţiĭ Zvecker, proprietariĭ aceluĭ magazin, reclamînd comisaruluĭ secţieĭ respective, acesta le-a spus să tragă obloanele de o cam dată. Magazinul însă n'are obloane.

Lunĭ s'a inaugurat cu o deosebită solemnitate, societatea *Leagănul*, de pe bulevardul Pache-Protopopescu.

Această societate, a căreĭ preşedintă este d-na Ecaterina Cantacuzino, are ca scop să primească şi să crească pînă la vîrsta de douĭ anĭ copiiĭ femeilor sărace.

Societatea *Leagănul* conţine 30 de paturĭ şi a angajat deja maĭ multe doicĭ pentru îngrijirea copiilor sărmanĭ.

Apele Dunăreĭ aŭ scăzut în aşa chip, că vaporul Bucureştĭ, *sosind din Rotterdam, n'a putut intra în doc, ci a trebuit să acosteze la mal şi să descarce mărfurile sub cerul liber.*

La 4 Decembrie vor fi scoase în vînzare 220 pădurĭ ale statuluĭ.

Atît la prefectură cît şi la cele-l'alte secţiĭ ale poliţieĭ Capitaleĭ, sînt şi acum concentraţĭ soldaţĭ de infanterie.

Aceştia fac serviciul de pază şi sînt întrebuinţaţĭ pentru arestarea indivizilor suspecţĭ.

Ast-fel, aseară maĭ mulţĭ indivizĭ provocînd un scandal în cafeneaua „Universitatea" din strada Caragheorghevicĭ, sosi imediat patrula de infanterie şi arestă pe scandalagiĭ.

D-niĭ d-rĭ Beck şi Schoenfeld, epitropiĭ templuluĭ coral din Capitală, aŭ solicitat o audienţă la rege pentru a se plînge în contra devastăreĭ templuluĭ şi sinagogelor evreeştĭ.

De la palat s'a răspuns d-lor Beck şi Schoenfeld că regele îĭ va primi astă-zĭ.

Poliţia a fost avizată că maĭ mulţĭ indivizĭ cutreeră toate magazinele de arme din Capitală, cumpărînd un mare număr de revolvere.

Şeful siguranţeĭ a primit în consecinţă ordin de la prefect ca să urmărească cu atenţie pe toţĭ aceştĭ indivizĭ şi să aresteze pe ceĭ suspecţĭ.

La primă-vară se vor începe lucrările pentru deschiderea uneĭ nouĭ staţiunĭ balneare, Amara din jud. Ialomiţa.

In calea Văcăreştĭ s'aŭ constituit maĭ multe comitete pentru ajutarea evreilor săracĭ ale căror case aŭ fost devastate Duminică.

Membriĭ acestor comitete merg din casă în casă, aducînd ajutoare.

Foarte mulţĭ comercianţĭ şi proprietarĭ creştinĭ carĭ locuesc în calea Văcăreştĭ, aŭ subscris ajutoare alăturĭ de veciniĭ lor evreĭ.

Iată numărul bolnavilor de febră tifoidă din Capitală pe ziua de 25 Noembrie: în oraş, 98 bărbaţĭ şi 79 femeĭ; spitalul Colţea 9 bărbaţĭ şi 8 femeĭ; Filantropia 18 bărbaţĭ şi 19 femeĭ, Colentina 88 bărbaţĭ şi 28 femeĭ, spitalul de copiĭ 14 băieţĭ şi 9 fete, Brîncovenesc 37 bărbaţĭ şi 18 femeĭ, Caritas 2 bărbaţĭ şi 2 femeĭ, Xenocrat 1 bărbat şi spitalul militar 89 bărbaţĭ,—total 306 bărbaţĭ şi 163 femeĭ, decĭ o scădere de 10 bolnavĭ în timp de o zi.

Poliţia Capitaleĭ a trimes astăzĭ parchetuluĭ de Ilfov 40 indivizĭ carĭ aŭ luat parte activă la devastarea de Duminică.

Parchetul ĭ-a depus pe toţĭ la Văcăreştĭ. Eĭ vor fi daţĭ în judecata Curţeĭ cu juraţĭ pentru devastare şi violare de proprietate.

D. dr. Ferester, membru în societatea rezerviştilor evreĭ, a fost chemat erĭ la poliţie pentru a fi interogat asupra agitaţiunilor la carĭ s'ar fi dedînd rezerviştiĭ evreĭ.

D. Ferester a fost primit de prefectul poliţieĭ, care 'l-a sfătuit să se astîmpere.

Legaţiunile străine din Capitală aŭ numit maĭ multe comisiunĭ carĭ să facă o anchetă amănunţită asupra pagubelor produse Duminică prăvăliilor supuşilor străinĭ.

Ancheta va fi gata mîine, cînd se va înainta d-luĭ Sturdza un tabloŭ esact al pagubelor cauzate supuşilor străinĭ.

D. general Arion va inspecta Vinerĭ geandarmeria de Ilfov.

Astă-seară vor pleca la Galaţĭ d-niĭ Dianu, directorul general al penitenciarelor, Săvulescu, architectul şef al ministeruluĭ de interne şi inginer Zăuceanu, pentru a proceda la recepţiunea definitivă a închisoreĭ din Galaţĭ.

Liberalul de aseară ne înjură fiind-că am găsit blamabilă atitudinea «Epoceĭ» în chestia devastărilor.

Epoca de azĭ asemenea e supărată pe noĭ fiind-că am constatat prin devastatorĭ pe bătăuşiĭ patronuluĭ eĭ.

Din acestea tragem un învăţămînt, anume acela că ştim unde îĭ doare pe bătăuşiĭ înfrăţiţĭ de la *Liberalul* şi *Epoca*.

Guvernul, văzîndu-se încurcat în chestia despăgubirilor celor devastaţĭ Duminică, despăgubirĭ carĭ se urcă la o jumătate milion de leĭ, alergă acum la următoarea stratagemă pentru a scăpa de plata acesteĭ sume: d. Caton Lecca pe de o parte, şi ministrul de interne pe de altă parte, vizitează pe mariĭ neguţătorĭ supuşĭ străinĭ şi 'ĭ roagă să renunţe la cererea despăgubirilor, promiţîndu-le decoraţiĭ şi alte beneficiurĭ.

In urma acestor stăruinţe, guvernul speră că supuşiĭ străinĭ vor renunţa la cererea despăgubirilor, aşa că nu va maĭ avea nevoe să ceară noĭ credite, aducînd chestia în discuţia parlamentuluĭ.

Declaraţiile generaluluĭ Berendeĭ

Erĭ seară, după şedinţa Senatuluĭ maĭ multe persoane aŭ căutat să'l vadă pe d. general Berendeĭ spre a'l întreba ce senz a avut declaraţia d-luĭ Pherichide că proectul de lege relativ la recrutărĭ nu are fiinţă.

*

D. General Berendeiŭ a făcut următoarea declaraţiune a căreĭ autenticitate o garantăm:

— Mărturisec, a spus ministrul de războĭ, că nu mă pricep de loc în fineţele astea, pe carĭ le învîrtesc d-lor. Eŭ ştiu un singur lucru, că nu renunţ la proectul meŭ de lege şi sînt convins că el va fi primit de toţĭ colegiĭ meĭ şi de Cameră.

Se poate să fac modificărĭ în chestiĭ de detaliĭ, dar în ce priveşte escluderea evreilor din armată, nu reviu asupra aceşteĭ măsurĭ, de oare-ce sînt convins că e o măsură bună.

*

Şi maĭ departe d. general Berendeĭ a spus:

Şi nicĭ nu cred ca miniştriĭ să se opue la excluderea evreilor din armată, de oare-ce atît ministrul de interne, cît şi ministrul de finanţe mi-aŭ reclamat în diferite rîndurĭ, unul că soldaţiĭ evreĭ înlesnesc evadările, cel-l'alt că soldaţiĭ evreĭ înlesnesc contrabandele. Prin urmare cum s'ar opune la excluderea evreilor din armată?

*

Iar în ceea ce priveşte declaraţia d-luĭ Ferichide, d. general Berendeĭ a maĭ adaus:

Că proectul n'a trecut prin consiliul de miniştriĭ, faptul este exact şi declaraţia a fost făcută cu abilitate politică. Dar aceasta nu mă priveşte pe mine.

*

Prin urmare d. general Berendeĭ nu va renunţa la proectul săŭ de lege.

Decĭ, dacă ceĭ-l'alţĭ miniştri nu vor vroi să-l admită, vom avea un conflict serios.

Rep.

ECOURI

Ecourĭ parlamentare

Senatul

Azĭ la Senat d. general Berendeĭ a fost întrebat de un membru marcant al partiduluĭ liberal de ce n'a făcut erĭ nicĭ o declaraţie, cînd d. Pherichide a spus că nu are fiinţă proectul de lege al recrutăreĭ.

D. general Berendeĭ a răspuns:

— Am vroit sa iaŭ cuvîntul, dar d. D. Sturdza mi-a spus să nu zic nimic de oare-ce proectul de lege va fi luat zilele acestea în cercetare de consiliul de miniştriĭ şi va fi prezentat corpurilor legiuitoare.

Eŭ, a spus d-sa maĭ departe, susţin proectul de lege. Acum dacă oameniĭ politicĭ ar susţine cu orĭ-ce preţ să modific în ceva partea relativa la evreĭ, înţelegeţĭ că n'am să mă opun cu desăvîrşire. Dar restul proectuluĭ nu-l cedez.

Corpurile Legiuitoare

CAMERA

Şedinţa de la 26 Noembrie 1897

Şedinţa se deschide la ora 2, sub preşidenţia d-luĭ D. Giani.

Prezenţĭ 120 deputaţĭ.

Pe banca ministerială: d-niĭ Sturdza şi Giuvara.

D. Maltetzianu. — Işĭ dă demisia din comisia financiară.

Se primeşte.

D. E Costinescu. — Işĭ dă şi d-sa demisia din comisia budgetară.

Vocĭ: Motivele!

D. Costinescu nu răspunde.

Se respinge demisia.

D. *E. Costinescu* spune că demisia e irevocabilă.

Se pune de a doua oară la vot demisia.

Se admite.

D. *Menelas Ghermani*, îşĭ dă şi d-sa demisia, in mod irevocabil.

D. Cantacuzino. De doĭ anĭ, d. Ghermani a fost mereŭ ales în comisiunea bugetară.

Nu vede pentru ce refusă anul acesta.

Roagă pe d. Ghermani să primească a face parte din comisia bugetară.

Se pune la vot şi se respinge demisia

SENAT

Şedinţa de la 26 Noembrie 1897

Şedinţa se deschide la orele 2 şi 40 sub preşidenţia d-luĭ V. A Ureche.

Prezenţĭ 95 senatorĭ.

Se fac formalităţile obişnuite.

Legea Berendeĭ

D. P. Grădişteanu face următoarea cerere:

Dorind a face o interpelare asupra actualeĭ legĭ a recrutărilor rog pe d. ministru de războiŭ să-'mĭ dea următoarele desluşirĭ:

1). Cîţĭ evreĭ aŭ servit în armata activă şi cîţĭ sînt acum în rezervă.

2). Cîţĭ evreĭ aŭ luat parte la războiŭ şi cîţĭ aŭ declarat că nu înţeleg să ia parte.

3) Cîţĭ evreĭ aŭ fost rănîţĭ, cîţĭ morţĭ şi cîţĭ s'aŭ distins în războĭ.

4) Cîţĭ evreĭ fac parte acum din armata activă şi cîţĭ sunt auxiliarĭ.

La ordinea zileĭ alegerea membrilor caseĭ de obligaţiĭ şi a unuĭ membru în casa de dotaţie a oasteĭ.

ULTIMA ORĂ

D-niĭ Ionel Antonescu şi Grigore Romalo, autoriĭ torturilor poliţieneştĭ din anul trecut, aŭ fost condamnaţĭ azĭ de Curtea de apel din Bucureştĭ fie-care la 3 lunĭ închisoare şi 300 leĭ despăgubirĭ civile!

Onoare Curţeĭ apelative!

Lovitura de stat în Austria

(Serviciul telegrafic al „Agenţieĭ Romîne")

Viena, 26 Noembrie.—„Fremdenblatt" constată că negociările guvernuluĭ cu partidele Camereĭ n'aŭ avut succes de o cam dată, fără însă ca să se poată zice că aŭ căzut.

Nu trebuie să ne aşteptăm, zice sus numitul ziar, la o întrunire a cameręĭ anul acesta; dar un schimb de vederĭ între ministrul-preşedinte şi reprezentanţiĭ partidelor va avea de sigur un rezultat practic pentru viitor.

DIN VASLUI

(Corespondenţa particulară a „Adevĕruluĭ")

Conferinţă publică.— Diverse.

Duminică, 23 Noembrie, din iniţiativa întreguluĭ corp didactic primar şi secundar, s'a ţinut în amfiteatrul gimnaziuluĭ din localitate, prima conferinţă publică, în folosul elevilor săracĭ.

De şi lume puţină, directorul gimnaziuluĭ, d-l Spiridon Popescu, în urma uneĭ cuvîntărĭ călduroase, prin care arată importanţa uneĭ mişcărĭ culturale în provincie şi în acelaş timp şi folosul imediat practic,— ajutorarea copiilor săracĭ, — şi după ce maĭ îndeamnă pe publicul de faţă ca în Duminicile viitoare să vie în număr cît se poate maĭ mare, apoĭ, timp de o jumătate de oră ţine încordată atenţia celor de faţă, cu citirea uneĭ prea frumoase nuvele a celebruluĭ scriitor rus Şedrin.

*

Comandantul regimentului din localitate, d-l colonel Orleanu, fiind bolnav, a fost înlocuit cu d-l colonel Sorescu.

*

Vecinii de pe lîngă poliţie, dese ori chiar în puterea nopţeĭ, nu maĭ aŭ linişte, din pricina ţipetelor celor schingiuiţĭ şi bătuţĭ. Cerem dar ca saŭ să se mute poliţia într'o parte maĭ puţin populată, saŭ să se înceteze cu schingiuirile bieţilor oamenĭ.

E. Dafin.

Tablourĭ—Premiĭ

Imensul succes obţinut de ***Planşele şi Gravurile*** *pe carĭ le-am oferit ca premiĭ cititorilor romanuluĭ*

Ucigaşul misterios

a epuizat cu desăvîrşire însemnatul număr ce ne procurasem din ele, aşa că, pentru moment şi pînă la o nouă aprovizionare, sîntem nevoiţĭ a suspenda publicarea lor.

Ţinem însă la dispoziţiunea cititorilor noştri un noŭ transport de tablourĭ (nudităţĭ).

1) Tinereţea
2) Aurora
3) Iluzia, Sclava, Fascinaţia
4) Suzana
5) Diana — O femee, jucărie
6) Primăvara
7) Oglinda, Greerele
8) Bacchanta şi Satirul,

carĭ se pot obţine — prezentîndu-se bonul din josul romanuluĭ Ucigaşul misterios—***numaĭ cu 25 banĭ bucata****, de şi fie-care din aceste splendide lucrărĭ artistice are* ***o valoare de cel puţin 2 leĭ.***

De asemenea vestim pe cititoriĭ ***Adevĕruluĭ*** *că le pregătim o nouă serie de premiĭ — o adevărată surpriză — constînd în lucrărĭ executate cu cea maĭ mare artă şi pentru obţinerea cărora am făcut adevărate sacrificiĭ.*

Pentru gospodine

Compot de castane..— Fierbĭ 560 de grame de castane marĭ în apă sărată, cu puţin anason; îndată ce se vor muia castanele, le puĭ în apă rece şi le cureţĭ de cojĭ. Intr'aceea fierbĭ 210 grame de zahăr pînă ce se frînge, şi fierbĭ castanele 2 minute împreună cu zahărul, acoperind vasul în care se află. După ce se vor răci, le puĭ în castronul de compot; la zeama de zahăr puĭ niţel miros din o portocală şi o laşĭ să fiarbă, iar după-ce se va răci, o torn peste castane, cărora le puĭ ca garnitură gelé şi fisticurĭ.

Gastr.

DEPLASARI

25 Noembrie

Hotel Continental: G. Eremia, senator, Brăila. Filipescu, deputat, Drăgăşanĭ, Giroşeanu, deputat, T.-Severin. Sculy, deputat, Iaşĭ. A. Pîcleanu, deputat, Buzău. N. Georgescu, deputat Buzăŭ. Davidescu, deputat, Craiova. Butărescu, senator, Brăila.

Hotel Boulevard: G. Buicliu, deputat, Iaşĭ. L. Asian, deputat, Galaţĭ. G. Basarabeanu, prop., Brăila. I. Popea. prop., Brăila, Roseti Soles u, ministru, Petersburg. G. Curti, inginer, Galaţĭ, Lazăr, Gerö, comers., Braşov. Bernhard, comers., Giurgiu. C. Romanescu, prop., Fălticenĭ.

Hotel Capşa: Archiaropol, prop., Vasluĭ G. Scorţescu, deputat, Iaşĭ. P. Gazotti, senator, Buzău. G. Macri, deputat, Iasĭ.

Hotel Frascati: Giulaume, inginer, Giurgiu. Igiroşeanu, deputat, Severin. Saxer, inginer, Corino.

Hotel de France: Ploss, comersant, T.-Ocna. Zilassi Iulius, comers., Severin. Eisner Hugo, comers., Ploeştĭ.

Hotel Union: Colonel Harjan, militar, Galaţĭ, Burileanu, prop., Caracal, Vlaicu, deputat, Bacău. Gudin, prop., Piteştĭ. Costescu, prop., Craiova, N. Ghiovani. antrep., Fălticenĭ. F. Mak, comers., Azuga. Colonel Sagona, militar, Giurgiu G. C. Cornea, comers., T.-Severin. Hagiescu Stamatopol, proprietar. Caracal. I, David, montuer, B.-Posta Carotta, antreprenor, Tecucĭ.

Hotel Dacia: Braunstein, comers., Ploeştĭ. Radacoviei, comers., Constanţa. Jean Avachian, comers., Galaţĭ, N. Cişman, deputat, Huşĭ. Avram Benroi, comersant, Vidin. B. Ghenciu, comers., Brăila. I. Ionescu, comers., R.-Vîlcea. Ignatz Herscoviei, comers., Otopenĭ, M. Fodolcof, comers., Slobozia. Ştefan Nistor, prop., Ru·ăr, Alex. Popescu, comersant, Vida. P. Volf, voiajor, Viena. D. Gasparovici, comersant, Severin. Nicolae Macri, comers., Prund. D. Ionescu, comers., Prund.

Hotel Central: G. Pană, moşier, Goleştĭ. Tălăngescu; prof., T.-Vesteĭ. I. Mincu, moşiur, Căcargea. Niculescu, moşier, Ostrov, Krimescu, prop., Giurgiu. Gr. Gerand, comers., Giurgiu. P. Anania, moşier, Piteştĭ. O. Avdio, medic, Piteştĭ, Th. Popescu, moşier, Giurgiu. Căp. Teodorescu, militar, Ploeştĭ. Crisiof Velur, agricultor, Ilfov.

Hotel Bristol: Teodor Cerchez, inspector Iaşĭ. Buzoreanu, senator, Bîrlad. N. Popp, deputat, Craiova. Taplanschi, inginer, Cîmpina. Reinhold, voiajor. Remschard. Fulger, senator, Galaţĭ. Levadiţi, inginer, Iaşĭ.

Hotel Metropol: A. Ionescu, medic, T.-Severin, V. Plopuşoreanu, prop., Craiova. D. Leănescu, senator, Botoşanĭ. Steiner, comers., Ploeşt.. D. Munteanu, prop., Brăila. Bekis, medic, Craiova. Stelian, căp., Iaşĭ. Giovan Zotto. medic, Padova. Al. Anino, sub-prefect, Caracal. Kemal Aui Amet, primar. Megidia.

MODE

Guler Pierny

Un guler drăguţ, garnisit pe d'înainte cu panglică, formată dintr'un volan creţ. Gulerul se poate face din castor şi panglicĭ, saŭ din astrachan.

Laura.

Noua bibliotecă ilustrată

Primirea făcută de public acesteĭ colecţiunĭ atît de plăcută şi utile, a întrecut prevederile noastre, aşa că din cele 5000 volume pe carĭ le-am avut în depozitul Săleĭ noastre de Depeşĭ, nu ne-aŭ maĭ rămas de cît următoarele:

4. *Charles Aubert* Péchés roses (I-ère série);
5. *Charles Deslys* L'épreuve;
6. *L. Marville* Autour de la gamelle;
8. *Charles Monselet* Petits péchés;
9. *Voltaire* L'Ingénu;
10. *L. Marville* Les amours de Janette
11. *Paul Ginisty* Un jour d'angoisse;
12. *L. Marville* Rose-Claire;
13. *E. Moret* Coeurs d'élite;
17. *Lafontaine* Contes et nouvelles vol. I;
21. *Fiévée* Le dot de Suzette;
22. *J. Lermina* A. bruler;
23. *Voltaire* Zadig;
24. *Lafontaine* Contes et nouvelles vol. II;
25. *L. Marville* Mariage aux roses;
26. *Charles Aubert* Péchés roses (2-me série);
27. *G. de Peyrebrune* Tante Berthe;
28. *M. Ordonneau* La vertu de Lolotte.

Cu 25 banĭ în Capitală saŭ 30 banĭ în provincie se poate avea unul din volumele de maĭ sus.

Cererile se pot face notîndu-se pe cotorul mandatuluĭ poştal—în dos—cuvintele: *Noua bibliotecă ilustrată,* urmate de cifrele ce figurează în dreptul volumelor dorite.

Ca premiŭ, cititorul „Adevĕruluĭ" poate obţine cu cuponul de maĭ jos cincĭ volume cu un leŭ în Capitală şi un leŭ 25 banĭ în provincie.

BUN
pentru 5 volume
1 leŭ în Capitală
1.25 în Provincie
A se detaşa şi expedia Săleĭ de Depeşĭ a Adevĕruluĭ Bucureştĭ.

FOIŢA ZIAR. „ADEVERUL"

No. 52

Jacques Vingtras

roman de

Jules Valles

Partea a treia

I

Sînt un fel de petagog.

Se poate să fiŭ în adevăr mişel, după cum aŭ spus'o ceĭ de la Odeon.

Iată, aŭ trecut săptămînĭ de cînd fac pe petagogul şi nu resimt nicĭ durere, nicĭ părere de răŭ.

Am insultat pe toţĭ belferiĭ liceuluĭ.

Mi se pare că fasolele sînt maĭ bune aicĭ ca pretutindenĭ, căcĭ înghit al draculuĭ şi ling talerul de'l spăl.

In linişte, am strigat, maĭ alaltăerĭ—cum fac tot-d'a-una—la Richefeŭ!

— Băete, încă o porţie!

Toată lumea s'a întors spre mine şi a rîs.

Am rîs şi eŭ.

Nu'mĭ pasă de părerea nimănuĭ.

Am flămînzit destulă vreme!

Un bătrîn din Farreyrolles, care a văzut lupta de la Vaterloo, ne povestea că în seara bătălieĭ—o seară înainte de a fi sfîrşită, trecînd în faţa uneĭ cîrciumĭ, s'a aşezat la o masă de lemn, a aruncat puşca şi a refuzat să meargă maĭ departe.

Colonelul l'a făcut mişel.

— Fie, zise el: Nu maĭ ştiŭ de Dumnezeŭ, nu maĭ ştiŭ de împărat.. 'Mĭ e sete şi foame!

Şi a ospătat la cîrciumă în mijlocul cadavrelor; şi nicĭ odată, zicea el, n'a prînzit maĭ bine, găsind carnea excelentă si vinul proaspăt.

Apoĭ s'a întins, punîndu-şĭ un sac de-desupt şi a sforăit par'că vuiaŭ zgomotele tunurilor al căror ecoŭ produce groază şi te înfioară.

„Seara"

Mica odae care se află la capătul dormitoruluĭ şi unde petagogiĭ se pot retrage, în momentele lor de libertate, să lucreze saŭ să viseze, această mititică odae dă pe un cîmp plin de arborĭ şi străbătut de rîuleţe

Uĭt meseria pe care o fac.

Uĭt grija şi revolta.

Nicĭ nu mă gîndesc măcar la zgomotul Parisuluĭ, nicĭ nu caut vre-un cîmp de bătae.

Am descoperit într'un loc înfundat un cuib pe care îmĭ aţintesc privirile.

Da, ceĭ de la Odeon aveaŭ dreptate: „Mizerabil laş!" Cînd es din liceŭ mă aflu în străzĭ tăcute şi adormite şi n'am de cît o sută de paşi de făcut pentru ca să fiŭ la rîŭ, pe care îl urmez fără a mă gîndi la nimic.

Dar totuşĭ n'am avut noroc...

Printr'o întîmplare ciudată liceul ăsta e plin de aer şi de lumină.

E o casă veche cu grădinĭ marĭ şi ferestre asemenea.

Soarele pătrunde vesel prin aceste ferestre.

Nu beaŭ şi nu maĭ fumez.

Profesorul e ginerile directoruluĭ.

Azĭ 15 Octombrie, se deschide facultatea de litere.

Discursul de deschidere va fi ţinut de către profesorul de istorie.

Dar am văzut pe acest profesor.

E acela care venea la liceul Bonaparte, în calitate de normalist în anul al treilea, ca să ne predea retorica, în vremea cînd eram retorician.

Era în 1874.

Pe cinstea mea! avea fraza frumoasă şi revoluţionară!

El m'a recunoscut, fără să'mĭ ţie minte numele.

— Şi ce facĭ d-ta? Am auzit zicîndu-se că aĭ fost deportat saŭ omorît în duel.

Iĭ spun că sînt liniştit, vesel de regula în care o duc, mulţumit că trăesc cu mîna pe sticla cu vin saŭ cu lingura în fasole, cu ochiĭ spre cursul rîuluĭ.

— Drace! drace! zise el, ca un doctor care aude veştĭ proaste. Vino să mă vezĭ, vom discuta. Mĭ ar face plăcere să scap un moment din lumea asta de secĭ şi dobitocĭ.

Cu gestul, el arăta autorităţile şi tot grupul colegilor săĭ.

Chiar el, universitarul, vorbeşte aşa.

Ah! pentru ce l'am întîlnit!

Trăiam liniştit şi mă odihneam în tihnă.

El mĭ-a reînflăcărat inima.

Duminică, după masă, îmĭ spune:

— Doar nu veĭ voi ca să te îngraşĭ şi să devii burghez!

Prefer chiar să mă insulţĭ pentru că port Crucea din Junie.

Pentru decoraţia asta l'am insultat în prima zi cînd am venit la dînsul —şi am voit să plec.

M'a reţinut.

M'am împăcat cu el.

Am devenit bunĭ prietenĭ.

Am devenit şi amicul bun al confratelui săŭ, tata Marchar, care s'a înmormîntat în provincie după ce şi-a avut timpul de glorie la Paris.

— Care din voĭ se numeşte Vingtras? întrebă el pe şefiĭ de studiu, întrunițĭ pentru a doua conferinţă a anuluĭ.

Mă despart de grup.

— De unde eştĭ? unde ţĭ-aĭ făcut clasele? Acolo? Cel puţin le-aĭ terminat acolo?

Şi m'a făcut să 'mĭ citesc dizertaţia: „datoria mea".

— Eştĭ un scriitor, domnule.

Mĭ-a zis asta fără mult înconjur şi eşind, m'a condus pînă la uşa sa.

I-am spus povestea mea.

— He! he! a zis el ridicînd capul, dacă n'ar fi fost de cît camaradul Lencin şi eŭ, aĭ fi fost licenţiat chiar în August.

— Mă ascund, sînt decis să fiŭ laş.

— Poate, dar se vede că nu eştĭ şi bîrfitoriĭ sînt furioşĭ de dispreţul tăŭ.

A spus adevărat, bătrînul profesor!

„Miezul nopţeĭ"

Dormitorul, unde sforĭiam la lumina candeleĭ, a devenit terenul conspiratorilor.

Te îndeamnă la odihnă prin construcţia luĭ monachală.

Fie-care elev are celula sa. Petagogiĭ aud sgomotele, dar nu văd gesturile.

O seară frumoasă.

A fost o revoluţie între zidurile acestea: devastare de bisericĭ, fluerăturĭ, sgomote, strigăte aşa de teribile, în cît am trebuit să mă amestec.

Şi, chiar eŭ, am fluerat şi ţipat cu vocea mea ascuţită şi soprano.

— Jos petagogul!

E prima mea oră în care trăesc de cînd sînt aicĭ.

Sînt în celulă, în cămaşă, făcînd pe cocoşul şi pe porcul—cotcodind mereŭ: „Jos petagogul!"

Cine-va împinge uşa.

E chiar provizorul.

Pare uimit că mă vede frunză'n vînt, cu picioarele goale, cu vasul de noapte într'o mînă cu lumînarea într'alta — şi bolborosi cu un aer înspăimîntat.

— Du... du... dum... dumneata n'auzĭ?

— ???

— Revolta!... Strigătele!...

Mĭ-am frecat ochiĭ şi am luat un aer de om confuz.. Ah! el ştia foarte bine de ce se întorcea şi a plecat alb ca făina.

Mă culc din noŭ, dezolot!

Dar văd că sînt prost. Imĭ voĭ plăti luxul unor fateziĭ, înainte de a fi omorît,

Ocaziunea se prezenta.

(Va urma)